

FN - en organisation i tiden?

- en historisk analys av hotbegreppets konstruktion

Författare: Anna Bergstrand

Examinator: Jan Hallenberg

Handledare: Maria Hellman

Innehåll

Inledning.....	4
Problemformulering och syfte	5
Frågeställningar:.....	7
Bakgrund – det vidgade säkerhetsbegreppet	7
Tidigare forskning.....	10
FN ur ett vidgat tidsperspektiv.....	10
Forskningsområdet FN	11
Diskussion kring tidigare forskning.....	12
Metodologi.....	12
Erfarenhet och förväntningar.....	13
Problem och lösningar.....	15
Diskussion kring ett breddat tidsperspektiv, erfarenheter/förväntningar och problem/lösningar i relation till FN	16
Material	16
Tillvägagångssätt	19
Empiri	21
Tryggve Lie, 1946-52	21
Dag Hammarskjöld, 1953-61.....	23
Kurt Waldheim, 1972- 81	24
Javier Perez de Cuellar, 1982-91	26
Boutros Boutros Ghali, 1992-96	27
Kofi Annan, 1997- 06.....	29
Ban Ki Moon, 2007 -	32
Analys	37
Problem	37
Lösning.....	39
Aktörer.....	40

Framtiden	41
Slutsats	43
Diskussion.....	44
Diskussion i relation till tidigare forskning	44
Diskussion i relation till bakgrunden	45
Vidare forskning	47
Diskussion kring resultatet	48
Källförteckning.....	50
Litteratur.....	50
Media.....	51
Offentligt tryck	51
Tidskrifter	53

Inledning

Idag, liksom tidigare, ställs ansvaret till FN att säkerställa internationell fred och säkerhet, där de kanske främsta exemplen under senaste år har varit förväntningarna på att FN ska handla i Libyen, Syrien och Mali. När det är aktuellt med en internationell insats eller det skapas ett tryck på att FN ska ingripa, följs det ofta av beskrivningar om FN:s misslyckanden, både från 90-talet¹ och tidigare². Ett dagsaktuellt exempel där omvärlden söker handling i olika former är Syrien, där förväntningarna är tydligt uttalade från såväl media, intresseorganisationer och befolkningen i Syrien, med argument som humanitär katastrof³ och mänskligt lidande⁴ som ofta förekommer.

Ett övergripande syfte till att FN bildades var att organisationen skulle upprätthålla internationell fred och säkerhet, där FN:s då huvudsakliga ansvarsområde kan ses som att bemöta de hot som riktas mot internationell fred och säkerhet. Vad som betraktas som hot är emellertid föränderligt, det vill säga det som uppfattades som hot emot internationell fred och säkerhet 1945 behöver inte utgöra ett hot idag. Det är därför intressant att studera hur hotbilden har förändrats sedan organisationen bildades. Om hotbilden har förändrats är ett rimligt antagande att det torde få konsekvenser för vilka lösningar som presenteras för att bekämpa hoten.

En av dessa nya förutsättningar för FN kan ses som en förväntan på FN att förhindra att civilbefolkningen utsätts för folkrättsbrott. Ett exempel skulle kunna ses som resolution 1973 som beskriver hur civila ska skyddas⁵. Enligt denna ska humanitära intressen skyddas och det finns även forskning som menar att vi går ifrån suveränitetsprincipen om den enskilda staten inte kan stoppa eller avvärja mänskligt lidande. Detta torde ha konsekvenserna att förväntningarna på att FN ska handla ökar. Men FN:s strukturella förutsättningar har inte förändrats, det vill säga att FN består av stater som primärt kommer att bejaka sina nationella intressen.

Forskning har diskuterat relationen mellan nationella och humanitära intressen⁶, vilket även får följden att världen ställs inför andra typer av hotbilder. Det vill säga, det som antas vara hot emot

---

¹ Se Humanitarian Intervention, Alan J Kuperman in Art, Robert J. & Jervis, Robert (red.) (2011). *International politics: enduring concepts and contemporary issues*. 10th ed. Boston: Longman där författaren refererar till Rwanda och Srebrenica

² Se bland annat Nicholas, Herbert. "UN Peace Forces and the Changing Globe: The Lessons of Suez and Congo". *International organization*. 1963(XVII):2, s. 321-354.

³ Westerberg, Ola. 2013. FN-möte om Syrien i Sverige. *Göteborgs-Posten*. 13 September. Där citeras biståndsministern, "(h)umanitär katastrof som saknar motstycke..." och Bengtsson, Mikael. 2013. Syrien på god väg att bli ett nytt Rwanda. *Norran*. 18 juli

⁴ Towns, Ann. 2013. Syrien blöder. *Bohusläningen*. 20 september

⁵ Förenta Nationerna, *Resolution 1973 Skyldighet att skydda*, <http://www.fn.se/Documents/FN-info/R2P/ICISSynopsissvenska.pdf>

⁶ Se bland annat Kaldor, Mary (2000). *Nya och gamla krig: organiserat våld under globaliseringens era*. Göteborg: Daidalos

nationella intressen behöver inte vara hot emot humanitära intressen och tvärt om⁷. Med det medför antagandet att begreppet hot bör ses som föränderligt, att hotbegreppet är något som fylls med innebörd. Tidigare studier beskriver därför att det vidgade säkerhetsbegreppet spelar en allt större roll inom forskning och även i politiken⁸. Det är intressant att förstå hur föreställningen om FN:s handlingsutrymme har förändrats över tid genom att synliggöra hur hoten emot internationell fred och säkerhet har förändrats över tid, samtidigt som lösningen genom ett handlande genom FN har varit konstant. Kraven på och besvikelsen efteråt när det kommer till handlingskraft från FN kan tyda på att FN inte kan bemöta de nya hoten. Med andra ord är lösningen inte längre lösningen på problemet och det väcker frågan om FN:s existensberättigande.

Problemformulering och syfte

Det breddade säkerhetsperspektivet innebär att hotskalan har breddats, och objekten som ska skyddas har förflyttas från stater till individer eller miljö. Med ett breddat säkerhetsperspektiv följer även en föreställning om att bemöta dessa bredare hot och skydda objekten. Eftersom FN ska verka för internationell fred och säkerhet, finns det en förväntan på att FN ska dels bemöta de hot som uppfattas hot internationell fred och säkerhet och även lösa dem.

Givet antagandet om att begreppet hot är något som är föränderligt, och därför fylls med innebörd som kan förändras över tid, följer att om hoten förändras så bör även bemötandet av hoten förändras för att passa den nya hotbilden. Om hoten kan förstås som problem som ska lösas genom FN, skulle mer komplexa hotbilder lösas genom mer komplexa lösningar⁹. Givet att hoten är föränderliga så bör även lösningarna vara föränderliga. Här finns en given lösning på de föränderliga problemen, nämligen FN. Med anledning av att FN ska bemöta hot emot internationell fred och säkerhet kan FN ses som den givna lösningen på problemen, det vill säga FN ska bemöta hoten. Medan FN i sin sammansättning har förändrats sedan 1945, har stadgan har i stort sett inte gjort det, och säkerhetsrådets sammansättning av de permanenta medlemmarna är densamma som vid starten. Det får följden att lösningen inte har varit lika föränderlig som problemet (hoten).

För att förstå hur hotbilden breddas, och i förlängningen även att förväntningarna växer, är det därför viktigt att bredda tidsperspektivet. Genom att rekonstruera de överhängande hoten emot internationell fred och säkerhet skapas en förståelse för FN:s syfte och ändamål i ett längre

---

⁷ Björkdahl, Annika; Förenta nationerna i Gustavsson, Jakob & Tallberg, Jonas (red.) (2009). *Internationella relationer*. 2. uppl. Lund: Studentlitteratur

⁸ Bland annat genom Försvarsberedningens inställning till breddad hotbild Försvarsdepartementet, Vägval i en globaliserad värld, Ds 2013:33, <http://www.regeringen.se/content/1/c6/21/84/24/c9bf301b.pdf>

⁹ Haldén, Eva & Kjær, Peter (1994). *Politik och institutionalisering: det institutionella perspektivet inom statsvetenskapen*. København: Center for offentlig organisation og styring.

perspektiv. Genom att begreppen ständigt är föränderliga betyder det även att hur vi förstår begreppen idag är avhängigt hur de förstods tidigare¹⁰.

Begrepp och den innebörd som begreppen ges är därför avgörande för hur förståelse skapas för omvärlden. Givet att begreppens betydelse är föränderlig över tid, är begreppen därför en spegling av det förflutna samtidigt som begreppens innebörd även kan beskriva framtiden till viss del. Inneboende i förståelsen för begreppet finns därför ett historiskt arv som är av yttersta vikt för att förstå dess innebörd idag. I begreppen speglas således erfarenheten, och även förväntningar är beroende av vad begreppen tillskrivs.¹¹ Förväntningar är således något som konstrueras och rekonstrueras, de är inte avhängiga en enstaka aktör utan något gemensamt, socialt konstruerat.

Genom att påvisa hur hoten har konstruerats gentemot FN över tid, vad hoten riktas emot, hur de ska hanteras och vem som ska hantera dem, dekonstrueras begreppet hot, och i detta fall hot mot internationell fred och säkerhet som FN ska bekämpa. Här är ambitionen att skapa en förståelse för hur FN förstår vad hot mot internationell fred och säkerhet innebär. I det speglas även vilka förväntningar organisationen har på framtiden. Detta kan vara relevant att diskutera dels med utgångspunkt i det vidgade säkerhetsperspektivet och vilka förväntningar som ställs på en organisation som FN när andra typer av hot än militära kan hota internationell fred och säkerhet. Då FN inte längre enbart behandlar mellanstatliga problem, och att det skulle kunna innebära att nationerna förlorar en del av sin suveränitet. Dels är förväntningarna även intressanta att diskutera i relation till krav på FN om effektivisering och eventuell reformering. Till sist det kan även vara intressant att diskutera i relation till FN:s syn på den egna organisationen. Genom att studera hur FN:s egen organisation konstruerar problem och lösningar, kan en förståelse skapas kring vilka förväntningar som FN själv har på framtiden och organisationens agerande. Med anledning av att organisationen inte existerar i ett vakuum, utan ständigt påverkar och påverkas av omgivningen kan det således ge en förståelse för hur förväntningarna, även från omvärlden, har konstruerats över tid.

Studien kommer således att beskriva hur FN har konstruerat hur organisationen ska bemöta hot mot internationell fred och säkerhet, där ambitionen är att skapa en förståelse för att om FN antar det vidgade säkerhetsbegreppet innebär det även en förändring av förväntningarna på organisationen. Syftet med studien är därför att dekonstruera FN:s förståelse av hot över tid för att diskutera organisationens möjligheter att bekämpa dessa hot i relation till de förväntningar som FN har och har haft på framtiden.

---

¹⁰ Koselleck, Reinhard, (1982).pp.409-427, samt Koselleck, Reinhard (1989) pp.650-666

¹¹ Koselleck, Reinhard, (1982).pp.409-427, samt Koselleck, Reinhard, (1989) pp.650-666

Frågeställningar:

Hur konstruerar FN de problem, det vill säga hot, och lösningar som organisationen ställs inför?

Vilka aktörer ska bemöta de konstruerade hoten?

Hur kan vi förstå FN:s förväntningar på framtiden genom organisationens egen beskrivning av lösningar på problemen?

Med anledning av frågeställningarna kommer den empiriska redogörelsen och analysen att beskriva hur FN har konstruerat begreppet hot över tid. Studien kommer därför att beskriva *hur* FN rör sig mot det vidgade säkerhetsbegreppet, och inte att organisationen gör det. Det vill säga möjliga konsekvenser som ett anammande av det vidgade säkerhetsbegreppet kan få för organisationen. Detta kommer att lyftas fram i slutsatserna, som sedan kommer att leda fram till ett diskussionsavsnitt där slutsatserna kommer att diskuteras utifrån de perspektiv som presenterats i bakgrund och tidigare forskning.

Bakgrund – det vidgade säkerhetsbegreppet

För att förstå de förväntningar som ställs på FN idag när det kommer till att verka för internationell fred och säkerhet kommer följande bakgrundavsnitt att diskutera begrepp som krig, fred, säkerhet och hot. Dessa begrepp är av central betydelse för att förstå den politiska diskurs som FN är en del av, men begreppen och deras innebörder är inte bara relevanta för förståelsen av FN. I ett vidare perspektiv kan de även få konsekvenser för den svenska politiken och den svenska försvarsmakten.

Internationell fred bör förstås som frånvaro av krig och skulle också kunna förstås som frånvaro av internationellt krig. Tidigare har krig inneburit krig mellan stater, men från 90-talet och framåt har begreppet krig kommit att få en delvis annorlunda innebörd efter Mary Kaldors uppdelning mellan nya och gamla krig¹². Där gamla krig först och främst baserades på att det var krig mellan stater, innebär begreppet nya krig en ny form av organiserat våld, som då ska framhäva en mer politisk dimension av krig. Den politiska dimensionen kommer att suddas ut skillnaderna mellan krig, organiserad brottslighet och systematiska kränkningar av mänskliga rättigheter.¹³ Vilket bör innebära att det finns mer av en moralisk aspekt för förståelsen av krig, och genom den politiska dimensionen blir begreppet krig än mer värdeladdat.

---

¹² Kaldor, Mary (2000).

¹³ Kaldor, Mary (2000. Sida 9f

En stor skillnad mellan nya och gamla krig är att de gamla krigen skapades utifrån geopolitiska eller ideologiska mål, medan de nya krigen handlar om identitet. Den identiteten kan skapas utifrån nationella, språkliga, klanbundna eller religiösa grunder.¹⁴

Författaren vill skapa förståelse för att organiserat våld har utvecklats under 1980- och 90- talen, och menar att denna typ av organiserat våld måste förstås tillsammans med globaliseringen som även den var ett nytt fenomen under samma tid. Kaldor definierar vad som menas med globalisering som att "den globala sammanbundenheten ökar: politiskt, ekonomiskt, militärt och kulturellt."¹⁵ Genom att globaliseringen blir en tydlig faktor för att förstå nya krig innebär det även att Kaldor breddar aktörsperspektivet och menar att globaliseringen påverkat vilka som deltar vid insatser. I och med globaliseringen och det breddade aktörskapet menar Kaldor att det skapats en åtskillnad mellan globala och lokala medlemmar där en global klass kan resa fritt, har tillgång till betalningsmedel och kan kommunicera. Detta gör att andra är utestängda från de globala processerna och inte kan delta i globaliseringen.¹⁶ Vidare diskuterar författaren att globaliteten har gjort att staters suveränitet har ifrågasatts¹⁷. När det kommer till suveränitet och staters roll som aktörer på den internationella arenan finns det skilda meningar om suveräniteten kan ifrågasättas eller ej. Suveränitetsprincipen är nära besläktad med begreppen hot och säkerhet, det vill säga vad som hotas och vilken typ av säkerhet som diskuteras och för vem. Med Kaldors mer socialkonstruktivistiska utgångspunkt kan det vara av relevant att diskutera realismens förhållningssätt till suveränitet och internationella relationer.

Realismens utgångspunkt är att nationer utgör den internationella arenan, där egenintresse och maktbalansen styr de internationella relationer¹⁸. Därför blir det även självklart för realister att de enda centrala aktörerna inom den internationella politiken är nationer, och därför ska även suveräniteten betraktas som en viktig princip inom internationell politik och internationella relationer. Hot som riktas till andra objekt än stater anses inte ur detta perspektiv vara primära hot mot internationell fred och säkerhet.

Barry Buzan, Wæver och de Wilde breddade synen på säkerhet, och skapade ett analysverktyg som ämnar analysera om en fråga har säkerhetiserats. Poängen är att visa att en framgångsrik säkerhetisering inte bestäms av den som försöker sätta dagordningen, utan i stället av författarna

---

¹⁴ Kaldor, Mary (2000). Sida 14

¹⁵ Kaldor, Mary (2000). Sida 11

¹⁶ Kaldor, Mary (2000). Sida 12

¹⁷ Kaldor, Mary (2000). Sida 12

¹⁸ Martin Hall "Realism" i Gustavsson, Jakob & Tallberg, Jonas (red.) (2009). *Internationella relationer*. 2. uppl. Lund: Studentlitteratur. Sida 36, se även Charles Laser "Realism" i Collins, Alan (red.) (2010). *Contemporary security studies*. 2. ed. Oxford: Oxford University Press.16f

beskriver som "the public" skulle kunna förstås som omvärlden, offentligheten eller medborgarna, det vill säga åskådarna. Författarna resonerar kring hur säkerhet kan förstås, och menar att säkerhet är något som bestäms mellan subjekten. Det är därför varken objektet eller enskilda subjekt själva som kan avgöra vad säkerhet innebär¹⁹. Författarna menar att säkerhet i grunden innebär överlevnad vid utsatthet för ett existentiellt hot, och att dessa hot kan variera genom olika sektorer, eller säkerhetsfärer, som beskrivs av författarna²⁰. Författarna tar inte avstånd ifrån att hot kan vara militära, men vill bredda förståelsen genom att förstå hoten i form av skilda sektorer; militära, politiska, ekonomiska, samhällliga och miljömässiga. Författarna menar att olika värderingar karakteriserar dessa sektorer, och att överlevnad och hot skiljer sig mellan dessa olika sektorer.²¹

Nils Andrén vidareutvecklar Buzans m.fl. uppställning av sektorer och det vidgade säkerhetsbegreppet, och Andrén beskriver sektorerna som territoriell, systemsäkerhet, ekonomisk, kulturell, ekologisk och funktionell. Andrén för även in en tidsaspekt och diskuterar att miljöhotet kan ses som mer av ett hot som sträcker sig över ett längre tidsspänn även om det kan argumenteras för att det är ett existentiellt hot. Författaren hävdar att "långsiktigheten är nödvändig men otillräcklig"²², och författaren identifierar ytterligare en problematik för de överstatliga aktörerna, som FN är (författarens. anm.). Denna är att kortsiktiga insatser måste kompletteras med långsiktigt arbete för att stärka globala aktörers auktoritet²³.

Att anta det vidgade säkerhetsbegreppet får därför inte bara konsekvenser för hur hot kan förstås, och vad de kan utgöra. Det innebär inte bara att överstatliga organisationer arbetar efter nya förutsättningar. Det får även konsekvenser för enskilda nationer och myndigheter, vilket Eva Haldén beskriver i *Försvaret och det vidgade säkerhetsbegreppet*²⁴. Vilket synliggörs genom Haldéns beskrivning av traditionella hot och de nya hoten, och vad detta får för konsekvenser för Sverige:

Starkt förenklat kan vi säga att skiftet mellan det gamla med ett tydligt (invasions) hot och det nya utan invasionshot men med en mångfald hot av skiftande karaktär, innebär att begreppet Sverige kan omdefinieras från ett entydigt konkret territorium till ett mer mångtydigt innefattande också ett abstrakt och gränslöst territorium; att de nya hoten är mer indirekta än direkta till sin karaktär; att konfliktförloppen tenderar att bli mer flytande och obestämbara med avseende på såväl tid som rum, samt att

---

¹⁹ Buzan, Barry, Wæver, Ole & Wilde, Jaap de (1998). *Security: a new framework for analysis*. Boulder, Colo.: Lynne Rienner. Sida 31

²⁰ Buzan, Barry, Wæver, Ole & Wilde, Jaap de (1998). Sida 27

²¹ Buzan, Barry, Wæver, Ole & Wilde, Jaap de (1998). Sida 27

²² Andrén, Nils (2002). *Säkerhetspolitik: analyser och tillämpningar*. 2., [omarb.] uppl. Stockholm: Norstedts juridik. Sida 54

²³ Andrén, Nils (2002).. Sida 54

²⁴ Haldén, Eva (2001). *Försvaret och det vidgade säkerhetsbegreppet*. Stockholm: Försvarsberedningen, Försvarsdepartementet

försvarskrafterna och strategierna, som en följd härav, behöver bli mer mångdimensionella och flexibla.²⁵

Tidigare forskning

Tidigare forskning kommer att beskriva dels hur FN har beskrivits tidigare ur ett vidgat tidsperspektiv, och även ett urval från det stora forskningsfält som FN är. Sedan kommer en avslutande diskussion som beskriver hur denna studie kan bidra till forskningsfältet.

FN ur ett vidgat tidsperspektiv

För att förstå förväntningarna som skapades under Boutros Ghalis tid som generalsekreterare, och som hade sin grund i Sovjetunionens fall, anser författaren Mark Mazower att vi måste förstå förväntningarna som vilade på organisationen vid dess start 1945.²⁶ Det författaren gör är att diskutera ideal som präglade bildandet av FN, om hur enskilda individer har haft stort inflytande i FN:s skapande²⁷. Mazower menar att vi måste förstå historien för att förstå FN:s framtida roll i världen, och det innan vi diskuterar reformering av säkerhetsråd, behovet av en militär styrka till FN:s förfogande och den större fokuseringen som finns vid mänsklig säkerhet²⁸. Således har författaren en utgångspunkt i dagens förståelse av FN, men metoden är en form av institutionell historia där Mazower antar att det som formar institutionen har sin grund i de idéer som präglade samtiden vid institutionens födelse. Det teoretiska förhållningssättet är liknande, men denna studie kommer istället göra nedslag vid de olika generalsekreterarna för att skapa en förståelse för deras uppfattning om FN:s syfte.

Även Edward Luck har ett historiskt förhållningssätt till den problematik som Luck menar är överhängande för FN, nämligen frågan om reformering. Då är de centrala frågorna vem som betalar och vem som beslutar²⁹. Författaren menar att problematiken kring reformering har funnits med organisationen sedan start, och det gäller främst frågan om att utvidga antalet medlemmar i säkerhetsrådet, och om dessa nya medlemmar då skulle erhålla veto-rätten.³⁰

---

²⁵ Haldén, Eva (2001). . Sida 2f

²⁶ Mazower, Mark (2009). No enchanted palace: the end of empire and the ideological origins of the United Nations. Princeton, N.J.: Princeton University Press

²⁷ Mazower, Mark (2009). Sida 18f

²⁸ Mazower, Mark (2009). Sida 3

²⁹ Luck, Edward.C. (2003) "Reforming the United Nations: Lessons from a History in Progress". International Relations Studies and the United Nations Occasional Papers. No. 1. pp. 1-74

³⁰ Luck, Edward.C. (2003). Sida 50

Forskningsområdet FN

Inom forskningsområdet kommer det som kan kategoriseras som kritik emot FN att presenteras, då många av de studier som finns inom området innebär kritik emot organisationen. Exempel som kommer beskrivas nedan är problem kring icke-agerande från FN:s sida, vetots användande och säkerhetsrådets sammansättning, vilka alla kan kopplas till kritik emot organisationen. Ett annat exempel på forskningsområde är kring resolutionen *Skyldighet att skydda*, där forskningen även berör suveränitetsprincipen men med anledning av utrymmesskäl kommer detta inte att diskuteras vidare i studien.

Problematiken kring icke-agerandet är inte någon ny företeelse. I UN *Peace Forces and the Changing Globe* från 1963 beskriver Herbert Nicholas att FN i relation till de då relativt samtida insatserna i bland annat Kongo. Författaren menar att trots att FN har målat upp bilden av Kongo-insatsen som en engångsföreteelse så kan FN inte blunda för eventuellt likartade framtida hot mot internationell fred och säkerhet.³¹

But if they threaten international peace and security, the United Nations cannot side-step them on any narrowly legalistic ground.³²

Den ursprungliga grundprincipen till att använda veto- rätten innebär att den ska användas i frågor som direkt påverkar det nationella intresset. Där menar Thomas Franck att vetot har använts alldeles för mycket i frågor som inte direkt rör det nationella intresset.³³ En reformering här kan vara nödvändig, men Franck menar att det har visats sig svårt att kunna reformera säkerhetsrådet för att åstadkomma en förändring³⁴. Med det menar författaren att det är problematiskt att reformera säkerhetsrådet även om förändringen är önskvärd, det vill säga författaren efterfrågar ett effektivt FN eftersom att det inte anses kunna bemöta de hot som världen gemensamt står inför.

Säkerhetsrådet kommer att få svårare att agera tillsammans desto fler gånger som vetorätten används menar Bruce Russett, vilket i förlängningen kommer att leda till att effektiviteten hos FN försämras och då kommer även legitimiteten för FN minska³⁵. Författaren diskuterar en möjlig reformering men där är slutsatsen att det är viktigt att ha i åtanke att det är förhållandevis svårt att reformera stadgan³⁶. Utan att ge några exempel skiljer Russett mellan vad som är möjligt att

---

³¹ Nicholas, Herbert (1963). Sida 335

³² Nicholas, Herbert (1963).. Sida 336

³³ Franck, Thomas (2006). Collective Security and UN Reform: Between the Necessary and the Possible. *Chicago Journal of International Law*. Vol. 6, No.2, pp. 597-611 Sida 609

³⁴ Franck, Thomas (2006). sida 603

³⁵ Russett, Bruce (1996) Ten Balances for Weighing UN Reform Proposals. *Political Science Quarterly*, Vol. 111, No. 2, pp. 259-269. Sida 264

³⁶ Russett, Bruce (1996). Sida 268

reformera och vad som skulle kunna reformeras, därmed menar författaren att det finns en skillnad mellan vad som realistiskt skulle kunna reformeras och en slags idealbild av hur FN skulle kunna fungera. Russett beskriver problematiken kring effektivitetsbrist i beslutsfattande, med nationer som besitter och använder veto- rätten för frekvent.

Diskussion kring tidigare forskning

Det båda studierna har gemensamt är att förståelse måste skapas genom att bredda tidsperspektivet, men medan Mazower tar ett bredare och mer abstrakt tag om FN så ger sig Luck på sakfrågan om reformering. Det som gör dem båda intressanta för min studie är att FN har så många dimensioner, där min studie kommer att fokusera på FN:s egna utsagor och därför är bidraget att skapa en förståelse för hur FN förstår sin egen plats i omvärlden, det vill säga hur FN konstruerar sitt syfte och hur den utgångspunkten kan hjälpa oss att förstå de förväntningar som finns på FN.

Inom forskningsområdet FN finns en problemdiskussion som beskriver att vetot används för mycket och gör att det skapar ineffektivitet och kan även leda till legitimitetsbrist, och även att legal problematik inte får ligga till grund för att insatser hindras, det vill säga som ett veto. Problemet är därför ineffektivitet i beslutsfattandet, i form av utebliven handling, och lösningen som framstår som självklar är att förändra beslutsreglerna, det vill säga att ta bort, eller fasa ut, veto- rätten. Detta kommer diskuteras vidare i slutdiskussionen i relation till slutsatserna.

Metodologi

Studien bygger inte på ett teoretiskt ramverk som är anpassat för att studera internationella relationer, säkerhetspolitik eller beslutsfattande. Istället är det förhållningssättet till språket och det breddade tidsperspektivet som är centralt för studien. Under denna rubrik kommer ett begreppsteoretiskt förhållningssätt att presenteras, där det centrala är hur erfarenheter och förväntningar är bundna till den innebörd som begrepp ges³⁷. För att komplettera den begreppshistoriska ansatsen, och att skapa ett tydligare analysverktyg kommer en ansats om problem och lösningar som konstruerade för att skapa mening och förståelse för olika fenomen att användas.³⁸

---

³⁷ Åkerstrøm Andersen, Niels (2003). *Discursive analytical strategies: understanding Foucault, Koselleck, Laclau, Luhmann*. Bristol: Policy Press, Koselleck, Reinhard (1982).pp.409-427, samt Koselleck, Reinhard (1989) pp.650-666

³⁸ Haldén, Eva & Kjær, Peter (1994). *Politik och institutionalisering: det institutionella perspektivet inom statsvetenskapen*. København: Center for offentlig organisation og styring

Metoden som kommer att tillämpas i studien är en kvalitativ textanalys, som används "där ingenting räknas eller mäts"³⁹. Bergström och Boréus beskriver att en kvantitativ textanalys kan användas för att "finna mönster i större textmängder eller jämföra olika slags texter eller textmängder från olika tidpunkter"⁴⁰. Det empiriska underlaget innebär att analysera större textmängder samt så ger de valda perspektiven båda en möjlighet att använda den kvalitativa textanalysen genom att de förhåller sig till förändring över tid. Textanalysen då kan synliggöra det som explicit uttrycks i texten, och även det som inte är fullt uttalat⁴¹, det handlar då inte om att tolka det som skulle kunna ha funnits nedskrivet, utan snarare att synliggöra att begrepp som kanske har varit centrala inte längre används. Ett exempel skulle kunna vara att Hammarskiöld beskriver FN som neutral medan Waldheim beskriver FN som oberoende.

Ett möjligt alternativ till en kvalitativ textanalys skulle kunna ha varit diskursanalys, som innebär att:

"(e)n eller annan idé om att språket är strukturerat i olika mönster som våra utsagor följer när vi agerar inom olika sociala domäner... (D)iskursanalys är sedan på motsvarande sätt analys av dessa mönster"⁴²

Att använda sig av diskursanalys som metod innebär vissa begreppsliga förväntningar, bland annat genom att diskursen ska avgränsas och sociala domäner definieras. Det finns även flera olika typer av diskursanalyser som alla sätter olika krav på ontologiska och epistemologiska förhållningsätt⁴³. Så även om studien har en socialkonstruktivistisk utgångspunkt så faller valet av metod på en kvalitativ textanalys. Det med anledning av att den valda metoden är något avgränsade, då en diskursanalys skulle vara för omfattande för denna studie. En närmare beskrivning av relationen till materialet kommer under rubriken *Tillvägagångssätt*.

Erfarenhet och förväntningar

Centralt för denna studie är att skapa en förståelse för de förväntningar som vilar på FN, och för att förstå förväntningar är studiens tes att historien kan ge en förståelse för hur denna förväntan konstruerats. FN:s syfte är att verka för internationell fred och säkerhet, men vad internationell fred och säkerhet innebär är inte givet. Dess betydelse finns inte definierat i FN:s stadga. Denna studie tar därför sin utgångspunkt i att skapa en förståelse för vad som menas med att upprätthålla

---

³⁹ Bergström, Göran & Boréus, Kristina (red.) (2005). *Textens mening och makt: metodbok i samhällsvetenskaplig text- och diskursanalys*. 2., [omarb.] uppl. Lund: Studentlitteratur. Sida 44

⁴⁰ Bergström, Göran & Boréus, Kristina (red.) (2005). Sida 45

⁴¹ Bergström, Göran & Boréus, Kristina (red.) (2005). Sida 45

⁴² Winther Jørgensen, Marianne & Phillips, Louise (2000). *Diskursanalys som teori och metod*. Lund: Studentlitteratur. Sida 7

⁴³ Se Wenneberg, Søren Barlebo (2001). Socialkonstruktivism: positioner, problem och perspektiv. 1. uppl. Malmö: Liber ekonom, som diskuterar olika socialkonstruktivistiska förhållningsätt, vilket sedan kan jämföras med ontologiska positioner som beskrivs i Winther Jørgensen, Marianne & Phillips, Louise (2000).

internationell fred och säkerhet, och gör det utifrån ett historiskt perspektiv. Till grund för ansatsen är Reinhardt Koselleck som beskriver relationen mellan historia och framtid i form av erfarenhetsrum och förväntningshorisont⁴⁴. Detta innebär att en förväntan på framtiden endast kan vara baserad på en förutsägbarhet som baseras på erfarenheten, det vill säga det förflutna.

Koselleck är begreppshistoriker, och även om denna studie inte kommer att vara en begreppsanalys så är förståelsen för att begrepp är något som fylls med innebörd centralt för studien. För att gå in närmare på skillnaden mellan ett begrepp och ett ord så gör Koselleck följande skillnad:

The concept is bound to a word, but is at the same time more than a word: a word becomes a concept when the plenitude of a politico-social context of meaning and experience in and for which a word is used can be condensed into one word.⁴⁵

Därför består skillnaden mellan ett ord och ett begrepp till stor del av om en politisk-social kontext kan komprimeras in inom ramen för ett ord. För att förtydliga så beskriver Åkerstrøm Andersen att begreppet i sig innehar en inneboende tvetydighet⁴⁶, och det är den tvetydigheten som synliggörs genom analysen.

Kosellecks tillvägagångssätt för att synliggöra förändringen är att använda sig av både en diakron och en synkron analysstrategi. Koselleck beskriver fördelen med att använda sig av begreppshistoria består i att ständigt skifta mellan synkron och diakron analys. På så vis kan synliggöras både erfarenheten av det förflutna, som ihärdigt klamrar sig fast i nuet och in i framtiden, och även livsdugligheten av tidigare teorier.⁴⁷ Den diakrona analysen som har ett längre tidsperspektiv⁴⁸ synliggör de lager som finns dolda i spontaniteten i vardagsspråket⁴⁹, samtidigt som den synkrona analysen gör nedslag vid diskursiva brott⁵⁰, och beskriver det enskilda begreppet tillsammans med andra begrepp och motbegrepp.⁵¹ Ett sådant begreppspar som Koselleck beskriver som förhistoriska förutsättningar för mänsklig historia är begreppspar före och efter⁵², som författaren kopplar till förståelsen för döden. Detta begreppspar spinner in i framtiden, då vi vet att det kommer ett "efter" men att vi inte kan definiera vad som kommer att ske, men vi kan ha en förväntan om vad som kommer att inträffa.

---

⁴⁴ Åkerstrøm Andersen, Niels (2003). Sida 12

⁴⁵ Koselleck, Reinhard, (1982). Sida 419

⁴⁶ Åkerstrøm Andersen, Niels (2003). Sida 4

⁴⁷ Koselleck, Reinhard,(1982). Sida 423

⁴⁸ Koselleck, Reinhard,(1982). Sida 415.

⁴⁹ Koselleck, Reinhard, (1982) Sida 423

⁵⁰ Ett diskursivt brott kan förstås som en enstaka händelse som är förändrande.

⁵¹ Koselleck, Reinhard, (1982) Sida 415.

⁵² Koselleck, Reinhard (1989)

Den synkrona analysen utgörs av semantiska fält, där begreppet sätts i relation med andra begrepp⁵³. Enligt Åkerstrøm Andersen har Koselleck inte definierat semantiska fält och han har inte heller utvecklat en strategi för att hur en analys av semantiska fält kan genomföras⁵⁴. Därför består den begreppshistoriska ansatsen av två typer av analysstrategier, som ska verka tillsammans och ständigt gå emellan synkron och diakron analys⁵⁵.

Kosellecks bidrag till denna studie är själva grundantagandet om det språkliga, och att det språkliga innebär att begrepp tillskrivs betydelse. Denna betydelse är då inte konstant utan kan förändras över tid, men det som är centralt är att trots att begreppets innebörd har förändrats så finns fortfarande en inneboende rest av den tidigare förståelsen kvar i begreppet, det vill säga erfarenhetsrummet. Det är därför som denna studie genomförs i enlighet med Kosellecks analysverktyg som innebär en diakron och en synkron analys, som Koselleck menar inte är något som sker separerade från varandra utan en process som sker mellan den diakrona och synkrona analysen. I denna studie kommer därför den första diakrona analysen inte att redovisas, utan det är sedan den synkrona analysen som redovisas i den empiriska redogörelsen. På så sätt skapar Kosellecks teoretiska ansats en möjlighet om att demaskera det sociala vilket är grundansatsen inom socialkonstruktivism⁵⁶. Det är därför det har varit viktigt i denna studie att använda material som går tillbaka till FN:s bildande, dels för att få en överblick över konstruktionen av hot och även att synliggöra ting som vi tagit för givet, något som kommer att redovisas i slutsatserna.

Det finns en problematik som Åkerstrøm Andersen beskriver, nämligen att det mest centrala för analysen, nämligen det semantiska fältet inte är definierat, och de begreppspar som Koselleck presenterar lämnar väldigt mycket öppet för författaren själv att redovisa/analysera. Men det finns även fördelar med att metodologin inte finns väldefinierad. Det handlar om att det är en ansats som är relativt enkelt hållen och tillsammans med ett annat analysverktyg är ändå Kosellecks antagande om förändring centralt för studien. En utvecklad textanalytisk metod kan visa på hur materialet bearbetas. Kosellecks begreppspar kan hjälpa oss förstå FN vid de enskilda nedslagen, samtidigt som analysverktyget för de enskilda nedslagen behöver kompletteras genom Haldéns analysverktyg som beskrivs nedan.

Problem och lösningar

Det som konstrueras som hot mot internationell fred och säkerhet, och även det som förstås som internationell fred och säkerhet bör betraktas som politik. Eva Haldén tillsammans med Peter Kjær

---

⁵³ Åkerstrøm Andersen, Niels (2003).. Sida 35

⁵⁴ Åkerstrøm Andersen, Niels (2003). Sida 6

⁵⁵ Åkerstrøm Andersen, Niels (2003). Sida 15

⁵⁶ Wenneberg, Søren Barlebo (2001). Sida 58

beskriver politik som meningsskapande, och det innebär att politik ges definitions- och makt, som går ut på att "vissa problemdefinitioner etablerar vissa aktörer som intressanta och legitima och andra som betydelselösa eller farliga"⁵⁷. Där ska själva problemdefinitionen ses som skapande av mening, men i förlängningen även en tolkning av verkligheten och samtiden. Där skapas därför en lösning tillsammans med att problemet presenteras och denna lösning är då relevant och legitim i förhållande till problemet⁵⁸. De verklighetsbeskrivningar som aktörerna formulerar upplevs som *naturliga*, det är något som etableras över tid och anses vara det lämpliga sättet att agera på⁵⁹. Relationen mellan problem – lösningar och aktörer synliggörs i citatet nedan:

Vi skapar mening och definierar verklighet genom definitionen av problem och aktörer, men denna definition äger rum inom ramen för definitioner och verklighetsbeskrivningar, som vi inte väljer själva⁶⁰

Diskussion kring ett breddat tidsperspektiv, erfarenheter/förväntningar och problem/lösningar i relation till FN

Om hot emot internationell fred och säkerhet kan förstås som vad Haldén och Kjær skulle definiera som problem, etableras lösningen genom hur FN ska hantera och motverka hotet. Det blir en fråga om vad problemet är, det vill säga hotet, hur problemet ska lösas och *vem* som ska lösa det. Det är även lösningen som binder samman Kosellecks perspektiv med Haldéns problemfigur som består av problem och lösningar, där lösningarna spänner in i framtiden⁶¹. Problemen kan förstås som det som var *före*, och lösningarna beskriver hur *efter* kan förstås och på så sätt kan vi säga något om förväntningarna på framtiden.

De två författarnas gemensamma utgångspunkt är att de kombinerar en grundläggande tankegång om att ett breddat tidsperspektiv skapar en förståelse för samtiden, samtidigt som det kan ge en viss förståelse eller en förväntan på framtiden. Och dessutom har Haldén använt sig av Koselleck för att beskriva relationen mellan erfarenhet och förväntningar⁶². Således bör det finnas förutsättningar att kombinera de två perspektiven, som även har ett gemensamt socialkonstruktivistiskt perspektiv.

Material

Valet av material baseras dels på att det ska vara enhetligt för att kunna visa förändring över tid, och dels att materialet ska ge uttryck för organisationen FN. Med dessa två utgångspunkter kommer

---

⁵⁷ Haldén, Eva & Kjær, Peter (1994). Sida 8

⁵⁸ Haldén, Eva & Kjær, Peter (1994). Sida 9

⁵⁹ Haldén, Eva & Kjær, Peter (1994). Sida 10

⁶⁰ Haldén, Eva & Kjær, Peter (1994). Sida 10

⁶¹ Haldén, Eva (1997). Sida 27

⁶² Se Haldén, Eva (1997). Samt Haldén, Eva (2001).

analysen att baseras på det årliga dokumentet "Report of the Secretary-General on the work of the Organization", som årligen överlämnas från generalsekreteraren till generalförsamlingen⁶³. För att ge en bakgrund till valet av material kommer först organisationens generalförsamling, säkerhetsråd och sekretariat kort att beskrivas.

FN:s antagande enligt artikel ett i stadgan där det vidhålls att FN:s "...(ä)ndamål äro: att upprätthålla internationell fred och säkerhet..."⁶⁴ Det finns två huvudsakliga foran inom FN där medlemsnationerna finns representerade, det är generalförsamlingen och säkerhetsrådet. Inom generalförsamlingen ges medlemmarna möjlighet till samtal nationer emellan, och det ges även möjlighet till förhandlingar och beslut om resolutioner. Omröstningar i generalförsamlingen "...i viktiga frågor fattas med två tredjedels majoritet av de närvarande och röstande medlemmarna."⁶⁵

Utöver generalförsamlingen består FN av ett säkerhetsråd, vars syfte anges i stadgans artikel 24 som ger säkerhetsrådet förmågan att agera:

I syfte att trygga ett snabbt och effektivt inskridande från Förenta Nationernas sida över låta medlemmarna på säkerhetsrådet huvudansvaret för upprätthållande av internationell fred och säkerhet och samtycka till att säkerhetsrådet vid fullgörande av sina ur detta ansvar härrörande förpliktelser handlar å medlemmarnas vägnar.⁶⁶

Säkerhetsrådet består av två grupperingar, det är de permanenta och de icke-permanenta medlemmarna. Dessa två grupperingar har således olika status, dels beroende på att de icke-permanenta medlemmarna väljs av generalförsamlingen för mandatperioder och den permanenta gruppen har fast medlemskap⁶⁷. En annan skillnad är att de permanenta medlemmarna besitter veto-rätten, som beskrivs i artikel 27:

(1) Varje medlem i säkerhetsrådet har en röst (2) För säkerhetsrådets beslut i procedursfrågor kräves bifall av nio medlemmar (3) För beslut av säkerhetsrådet i alla andra frågor kräves bifall av nio medlemmar, bland dem de ständiga medlemmarna; dock att vid fattande av beslut enligt kapital VI samt enligt artikel 52, moment 3, part i tvist skall avhålla sig från att rösta.⁶⁸

I enlighet med artikel 25 i stadgan är de beslut som fattas av säkerhetsrådet bindande, rent teoretiskt finns det därför fyra röstningsalternativ i säkerhetsrådet; ja, nej, avstå eller att lägga in veto.

---

⁶³ Förenta Nationerna, *Förenta Nationernas Stadga och Stadga för den Internationella Domstolen*, <http://www.fn.se/PageFiles/1158/FN-stadgan.pdf>, Artikel 98

⁶⁴ Förenta Nationerna, *Förenta Nationernas Stadga och Stadga för den Internationella Domstolen*, <http://www.fn.se/PageFiles/1158/FN-stadgan.pdf> Artikel 1.1

⁶⁵ Förenta Nationerna, artikel 18.2

⁶⁶ Förenta Nationerna, artikel 24

⁶⁷ Förenta Nationerna, artikel 23

⁶⁸ Förenta Nationerna, artikel 27

Men det finns ytterligare en del av organisationen FN som möjliggör organisationens vardagliga arbete, och det är sekretariatet. Sekretariatet organisation beskrivs i artikel 97:

Sekretariatet består av en generalsekreterare jämte den personal, som organisationen behöver. Generalsekreteraren tillsättes av generalförsamlingen på förslag av säkerhetsrådet. Generalsekreteraren är organisationens högste tjänsteman.⁶⁹

Vidare i artikel 98 beskrivs generalsekreterarens arbetsuppgifter som ska vara att bistå säkerhetsrådet, generalförsamlingen samt det ekonomiska och sociala rådets samtliga möten samt bistå i andra uppgifter. Generalsekreterarens uppgift är även att årligen angiva en rapport till generalförsamlingen.⁷⁰ Tjänstemannen har även möjlighet att uppmärksamma säkerhetsrådet på de hot som kan hota upprätthållandet av internationell fred och säkerhet⁷¹

Med anledning av att generalsekreteraren är organisationens högsta tjänsteman, generalsekreterarens särskilda befogenhet att uppmärksamma säkerhetsrådet på hot mot internationell fred och säkerhet samt generalsekreterarens mötesnärvaro kommer studiens underlag baseras på de årliga rapporter som generalsekreteraren presenterar för generalförsamlingen, det vill säga organisationens medlemmar. På så sätt kan generalsekreterarens beskrivningar i de årliga rapporterna återspegla förståelsen för hot mot internationell fred och säkerhet som uttrycks inom organisationen. För att uppfylla syftet om att beskriva hur FN har konstruerat hot mot internationell fred och säkerhet över tid, och för att på så sätt kunna resonera kring hur förväntningarna kan ha förändrats över tid, möjliggör materialet den historiska tillbakablicken. Även om det är generalsekreteraren som uttrycker och formulerar budskap i dessa rapporter får det ändå ses som att den högsta tjänstemannen i FN kan ge uttryck för organisationens formuleringar av hot.

Alla rapporter som givits ut har studerats, men med anledning av studiens begränsade omfattning kommer inte alla rapporter att presenteras i studien, de rapporter som presenteras är valda efter relevans. Det innebär att analysverktyget ligger till grund för urvalet, genom de frågeställningar som ställs till texten. Med bakgrund i Kosellecks ansats om vikten av den diakrona analysen i samspel med den synkrona, läses texterna innan i syfte att identifiera formuleringar kring organisationens syfte och detta presenteras sedan i den empiriska berättelsen.

Ett alternativ skulle kunna ha varit säkerhetsrådets årliga rapporter som även dessa lämnas till generalförsamlingen⁷², men med anledning av generalsekreterarens befogenhet att uppmärksamma hot som kan riktas emot internationell fred och säkerhet, samt att generalsekreterarens rapporter

---

⁶⁹Förenta Nationerna, artikel 97

⁷⁰Förenta Nationerna, artikel 98

⁷¹Förenta Nationerna, artikel 99

⁷²Förenta Nationernas Stadga och Stadga för den Internationella Domstolen, Artikel 24

ger en bredare bild och förhoppning om vad organisationen skulle kunna vara, faller valet på generalsekreterarens rapporter. Ytterligare alternativ hade varit att basera det empiriska underlaget på material som andra typer av rapporter utanför FN-systemet, eller eventuellt tidigare forskning om FN. Men omfattningen av ett sådant arbete och sammanställning skulle vara för omfattande för denna typ av studie som är begränsad till både omfattning och tid.

Att skriva en uppsats med empiriskt fokus kan vara problematiskt. Det ställer krav på materialet, tillvägagångssättet och på redovisningen. Valet av material som ligger till grund för denna studie är alla generalsekreterarnas rapporter från 1946 till 2013, vilket innebär en stor textmassa som inte i detalj kan redovisas inom ramen för denna studie. Urvalet kommer att baseras dels på det vidgade säkerhetsbegreppet och även på resonemanget om synkrona nedslag. Med anledning av omfånget kommer endast sju av FN:s totalt åtta generalsekreterare att redovisas, generalsekreteraren U Thant som verkade mellan åren 1961 och 1971 kommer därför att inte redovisas i studien. Anledningen är just omfånget samt att hans efterföljare uttryckte samma typer av problemområden, samtidigt som Waldheims tid som generalsekreterare gav upphov till en viss förändring i organisationen.

För att beskriva varför dessa generalsekreterare har valts ut är det baserat på den begreppsfilosofiska ansatsen om att för att skapa förståelse för något så bör dess grundläggande betydelse studeras. Därför är det viktigt att studera hur generalsekreterarna konstruerade hot vid FN:s start. Analysstrategin som både Koselleck och Haldén använder är synkrona nedslag för att belysa diskursiva brott. Med bakgrund i det vidgade säkerhetsbegreppet och till viss del även i tidigare forskning kan ett sådant diskursivt brott vara Sovjetunionens sammanbrott, som gav upphov till nya nationsbildningar och således gavs internationella relationer andra förutsättningar. Det är därför intressant att studera hur generalsekreterarna precis före sammanbrottet diskuterade hot mot internationell fred och säkerhet. Men det är även intressant att se hur de tre generalsekreterarna som verkat sedan dess har konstruerat hot, med anledning av att det sedan dess har tillkommit teorier om vidgade säkerhetsbegrepp och att hela synsättet och förståelse för säkerhet har förändrats sedan kalla krigets slut.

Tillvägagångssätt

Med anledning av det stora empiriska underlaget har det varit nödvändigt att den första läsningen genomförs med ett systematiskt verktyg. Det är med två anledningar, dels för att hantera det omfattande materialet och även att hantera Kosellecks diakrona analys. Det som Koselleck beskriver som en diakron analys kommer inte att redovisas i denna studie, men den genomförs ändå i den

första genomläsningen. Det är således den diakrona analysen som har möjliggjort de synkrona nedslagen.

I den första genomgången av materialet har studien därför utgått från frågorna nedan, vilka helt bottnar i organisationens ändamål;

Vad konstrueras som FN:s syfte? Och vad konstrueras som FN:s uppgifter i rapporten?

Efter att denna genomläsning som har givit ett resultat om att FN:s uppgifter och syfte har förändrats något över tid, behövdes ett analysverktyg som kunde synliggöra denna förändring. Det har sin grund i den analysstrategi som benämns som en abduktiv analysstrategi där läsningen av materialet varvas med teori⁷³. För att förenkla; efter att den diakrona analysen var genomförd, det vill säga genomläsningen, var det inte på förhand givet att Haldéns problemfigur skulle användas.

Därför kommer det att ur metodologin konstrueras kategorier som sedan används för att rekonstruera generalsekreterarnas förståelse för FN. Som tidigare nämnts kommer Haldéns problemfigur att användas för att kategorisera materialet, tillsammans med Kosellecks distinktion mellan före/efter. I den andra genomgången av materialet kommer följanden frågor att ställas till texten.

Vad är problemet?

Hur konstrueras lösningen?

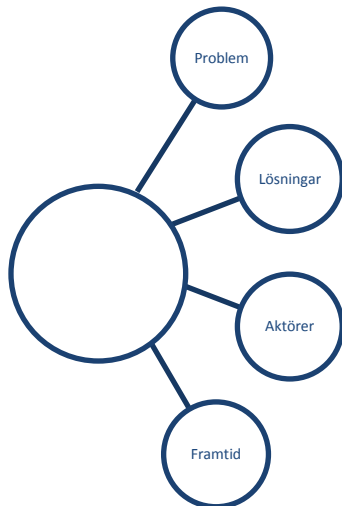
Vem ska lösa problemet?

Vad innebär lösningen inför framtiden?

Därför är de metodologiskt genererade kategorierna: *problem, lösningar, aktörer och framtid*, vilka kommer att redovisas för varje generalsekreterare och har beskrivits tidigare under rubriken *Diskussion kring ett breddat tidsperspektiv, erfarenheter/förväntningar och problem/lösningar i relation till FN*. För att knyta an till Kosellecks analysstrategi som innebär en synkron och en diakron analys, kan den empiriska presentationen förstås som den synkrona analysen, med nedslag hos de enskilda generalsekreterarna och deras konstruktion av hur FN ska verka för att bekämpa hot mot internationell fred och säkerhet. För att öka transparensen kommer den synkrona analysen att till stor del baseras på citat, och för att underlätta för läsaren kommer en figur att sammanfatta stycket vid varje nedslag. Figuren är inspirerad av Haldén och Koselleck, men en egen konstruktion.

---

⁷³ Blaikie, Norman (2007). *Approaches to social enquiry: advancing knowledge*. 2. ed. Cambridge: Polity

Figur 1; Egen konstruktion

För att sammanställa den förändring som ägt rum kommer de olika problemen, lösningarna, aktörerna och synen på framtiden att redovisas under rubriken *Analys* och där kommer fokus att vara förändringen inom de olika kategorierna. Där kommer varje kategori, det vill säga problem, lösning, aktörer och framtid, att analyseras enskilt för att synliggöra förändringen över tid, i enlighet med figuren nedan.

Figur 2; Egen konstruktion

Empiri

Tryggve Lie, 1946-52

Tryggve Lie beskriver hotet mot internationell fred och säkerhet som dispyter mellan olika nationer som sedan utvecklas till konflikter, och att dessa konflikter tidigare har fått sin upplösning på slagfältet. För att motverka krig mellan nationer ska FN verka som en medlare mellan de inblandade parterna. På så sätt kommer dispyterna att få en fredlig lösning. Det som framställs som problemet är dispyter mellan nationer, och att dessa skulle eskalera. Lösningen framställs därför som att FN ska medla mellan de olika nationerna, och att det skulle leda till fredlig utgång. Det beskrivs att dispyter tidigare har avgjorts på slagfältet, men att förväntningen på framtiden framställs som att dispyterna

kommer att avklaras i ett tidigare stadium genom medling och samtal⁷⁴. Citatet nedan beskriver generalsekreterarens förståelse för hur FN ska agera:

It was not believed that the great Powers would always act in unity and brotherhood together. What the founders of the United Nations did believe was that the United Nations would make it possible to keep disputes between both great and small Powers within peaceful bounds, and that without the United Nations this could not be done.⁷⁵

Generalsekreteraren beskriver FN:s uppdrag som att det inte bara ska ses som ett fredsbevarande uppdrag, utan även som fredsskapande där organisationen skapar villkoren för fred⁷⁶. Citatet nedan visar hur FN ska verka och att dispyter uppfattas som hotet mot världens nationer:

This practice, in turn, seems to support the basic judgment embodied in the Charter: that, in a world so closely interrelated as ours today, a serious dispute between nations in one part of the world is the concern of nations in all parts of the world.⁷⁷

Säkerhetsrådets syfte beskrivs som att det i stora frågor ska finnas enighet mellan FN:s medlemmar i säkerhetsrådet⁷⁸. Nedan följer ett citat som ger uttryck för att problemen som FN som organisation ställs inför är dispyter mellan nationer, och att lösningen är FN som medlare. Innan FN hade etablerats som lösning på problemet fick dispyterna sin uppgörelse på slagfältet, och efteråt är förväntningen att uppgörelserna kommer att ske genom samtal och medling.

What the founders of the United Nations did believe was that the United Nations would make it possible to keep disputes between both great and small Powers within peaceful bounds, and that without the United Nations this could not be done. Finally, they rejected the idea of an irreconcilable conflict that could be settled only on the field of battle, and proclaimed on the contrary the principle that all conflicts, no matter how fundamental, should and could be settled by peaceful means.⁷⁹

---

⁷⁴ Förenta Nationerna, *Annual Report of the Secretary- General on the Work of the Organization 1948-49*, <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/NL4/907/88/PDF/NL490788.pdf?OpenElement> sida X (angivet med romerska siffror), Förenta Nationerna, *Annual Report of the Secretary- General on the Work of the Organization. 1951-52*,

<http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/NL5/201/98/PDF/NL520198.pdf?OpenElement> sida 2

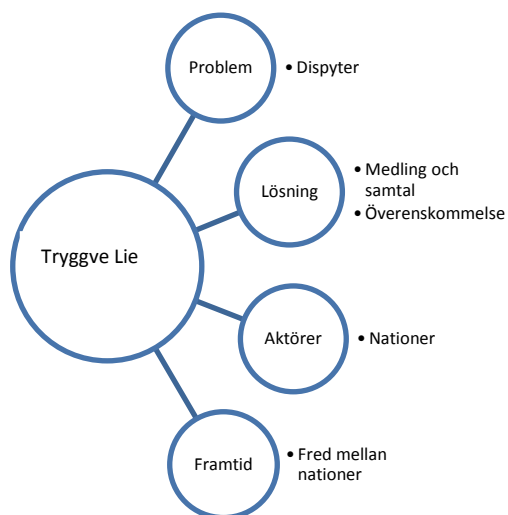
⁷⁵ 1948-49, sida X

⁷⁶ 1951-52, sida 7

⁷⁷ 1951-52, sida 3

⁷⁸ Förenta Nationerna, *Annual Report of the Secretary- General on the Work of the Organization 1946*, <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/NL4/610/60/PDF/NL461060.pdf?OpenElement> sida V

⁷⁹ 1948-49, sida X

Figur 3; Egen konstruktion

Dag Hammarskjöld, 1953-61

Under Dag Hammarskjölds tid som generalsekreterare ses FN som en organisation som verkar som medlare mellan olika nationer i dispyter och konflikter⁸⁰. Hammarskjöld ser även ett hot i maktkampen runt om i världen över både ideologi och inflytande. I denna maktkamp ska FN uppfattas som neutral och genom neutraliteten kan organisationen verka företroendeingivande. För att möjliggöra denna neutralitet ska FN därför bemannas med neutrala internationella tjänstemän, som skulle vara fria från nationella åtaganden⁸¹. Nedan följer ett citat som beskriver den hotbild som maktkampen beskrivs som:

As a universal organization in the big Power Struggles over ideology and influence in the world, subordinated to the common will of the Member Governments and free from any aspirations of its own to power and influence over any group or nation, the United Nations can render service which can be received without suspicion and which can be absorbed without influencing the free choice of the peoples.⁸²

Hammarskjöld introducerade en idé om att FN skulle ge uttryck för ett gemensamt internationellt intresse, och för att FN ska kunna växa måste medlemsnationerna kunna sätta det internationella intresset framför det nationella. Och genom att organisationen uppfattas som neutral kan FN vara ett verktyg för försoning mellan de olika intressena. Citatet nedan beskriver resonemanget ovan:

⁸⁰ Förenta Nationerna, *Annual Report of the Secretary- General on the Work of the Organization 1955- 56*, <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/NL5/602/96/PDF/NL560296.pdf?OpenElement> sida 2, och Förenta Nationerna, *Annual Report of the Secretary- General on the Work of the Organization 1956- 57*, <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/NL5/703/53/PDF/NL570353.pdf?OpenElement> sida 3

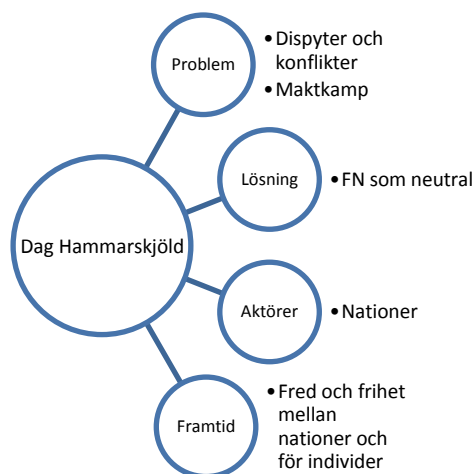
⁸¹Förenta Nationerna, *Annual Report of the Secretary- General on the Work of the Organization 1952-53* <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/NL5/300/01/PDF/NL530001.pdf?OpenElement>, sida XII

⁸² Förenta Nationerna, *Annual Report of the Secretary- General on the Work of the Organization 1959-60*, <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/NL6/006/48/PDF/NL600648.pdf?OpenElement> sida 2

The Organization can grow in influence only in so far as the peoples of the world feel that what is brought out in its conference rooms represents an expression of the constructive will of the Member nations to put the common international interest before national demands, and in so far as they are given reason for confidence that the machinery of international co-operation represented by the United Nations is an adequate means of reaching sound compromises, based on the Charter, between the interests involved. The United Nations as an instrument for preventing aggression will gain strength in proportion to its achievements as an instrument for reconciliation.⁸³

Även om FN ska ses som neutral i intressekonflikter poängterar generalsekreteraren att det är viktigt att FN inte ska förstås som en superstat. Orsaken bakom ställningstagandet är att organisationen inte besitter nationella attribut och kan inte heller verka utanför det ramverk som bestäms av medlemsnationerna. Istället ska FN förstås som ett instrument som kan verka för medling mellan och ibland även för nationer. Citatet nedan beskriver hur generalsekreteraren menar att FN ska förstås, dess uppgifter och därför även det som uppfattas som hot mot internationell fred och säkerhet:

The Charter, read as a whole, does not endow the United Nations with any of the attributes of a super State or of a body active outside the framework of decisions of Member Governments. The United Nations is, rather, an instrument for negotiation among, and to some extent for, Governments. It is also an instrument added to the time-honored means of diplomacy for concerting action by Governments in support of the goals of the Charter. This is the role the Organization has played, sometimes successfully, sometimes with disappointing setbacks, throughout its life.⁸⁴

Figur 4; Egen konstruktion

Kurt Waldheim, 1972- 81

Under Kurt Waldheims tid som generalsekreterare beskrevs hotet fortfarande som dispyter, som FN ska hantera på basis av nationell suveränitet.

I believe that the vast majority of States attach the greatest importance to the United Nations both as an organization where current problems can be discussed and dealt with on the basis of sovereign equality, and as a key one might even say a lifeline to a better human society in the

⁸³ 1952-53, sida XII

⁸⁴ 1956-57, sida 3

future. There is certainly a growing disposition in the world community as a whole to try to use the Organization to grapple with the problems of the future, as well as to use it realistically as a moderating factor in current difficulties and disputes.⁸⁵

Men generalsekreteraren beskriver även att humanitära situationer är en utmaning för organisationen. Lösningen presenteras som att FN:s närvaro, även i mindre skala, kan ha en lugnande effekt på våldsamma situationer. Generalsekreteraren menar att FN kommer att stå inför akuta situationer framöver och även om organisationen inte skapades för att hantera större operationer så är det viktigt att FN visar ledarskap. Operationerna kan genomföras genom ett oberoende FN, och kan åstadkommas genom ett samarbete med Röda Korset eller andra NGO:s.⁸⁶ Vid sådana insatser innebär det humanitär hjälp, i väntan på en politisk lösning. Där hjälporganisationerna är frivilligorganisationer, och FN är beroende av att nationerna stödjer insatserna. Citatet nedan beskriver generalsekreterarens förståelse för dessa typer av humanitära insatser:

I appeal to all Governments to understand this dilemma and to support the humanitarian efforts of the United Nations system and associated international and voluntary organizations to provide assistance on a nondiscriminatory basis to the afflicted civilian population. Above all, there is a need to make renewed efforts to move in the direction of political settlements which will allow the agonized populations of that tortured region to look at last to a future of peace.⁸⁷

Waldheim vänder sig även emot kritik som riktas emot FN som organisation, och menar att den inte kan anses vara konstruktiv. Generalsekreteraren poängterar att FN inte kan vara en supranationell stat, utan en organisation som består av suveräna stater. Och att kritiken som riktar sig emot att internationella organisationer och samarbete är obefogad och kan vara farlig inför framtiden. Citatet nedan synliggör detta:

In other words, we are living in one world whether we like it or not, and we have to develop institutions capable of regulating and guiding that world. Criticism which starts from this premise are welcome and constructive, however harsh it may sometimes be, though I think it is important to recognize that the United Nations is not a supranational government, but an organization of sovereign States. The other kind of criticism, which starts from the assumption that international organizations and co-operation are unnecessary, undesirable and unrealistic, strikes me, at best, short-sighted and, at worst, dangerous for the future.⁸⁸

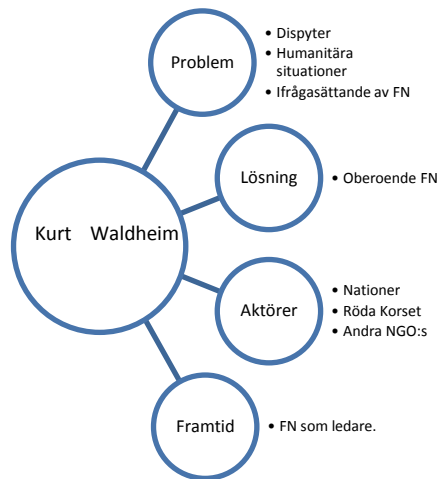
---

⁸⁵ Förenta Nationerna, *Annual Report of the Secretary- General on the Work of the Organization 1974*, <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N74/385/26/PDF/N7438526.pdf?OpenElement> sida 9

⁸⁶ Förenta Nationerna, *Annual Report of the Secretary- General on the Work of the Organization 1980* <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/NL8/003/65/IMG/NL800365.pdf?OpenElement>, sida 7

⁸⁷ 1980, sida 7

⁸⁸ Förenta Nationerna, *Annual Report of the Secretary- General on the Work of the Organization 1982*, <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/NL8/204/41/PDF/NL820441.pdf?OpenElement> , sida 11

Figur 5; Egen konstruktion

Javier Perez de Cuellar, 1982-91

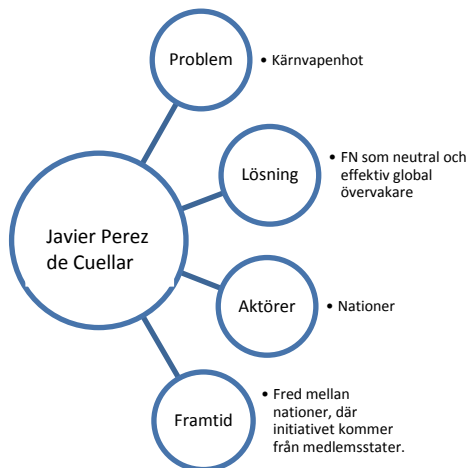
Javier Perez de Cuellar uttryckte tydligt att världen stod inför ett kärnvapenhot, och för att bemöta det hotet måste det internationella systemet fungera. FN som är det internationella systemet ska verka som en neutral och effektiv global övervakare, men medlen saknas för att organisationen skulle kunna förverkliga detta⁸⁹. Generalsekreteraren uppmanar vid flertalet tillfällen att betrakta FN som en organisation som ska ses som ett instrument för att möjliggöra medling mellan nationer⁹⁰. Generalsekreteraren betonar i citatet nedan att FN inte på något sätt är en superstat och inte heller har någon egen suveränitet, och därför ska organisationen ses som ett instrument. Lösningen består således i att FN ska möjliggöra att harmonisera, uppmuntra och initiera handling, men att makten att implementera ligger hos medlemsstaterna. Citatet synliggör även generalsekreterarens bild av hotet riktat mot FN, och även de begränsningar som omöjliggör ett större handlande från FN. Förväntningarna på framtiden uttrycks genom en förhoppning att denna drivkraft kan komma från medlemsstaterna och att det skulle resultera från en kollektiv vilja.

In the present circumstances these suggestions may to some seem simplistic. But in our nuclear age there is nothing more dangerous than failing to make the collective system of international peace and security work. The United Nations is in no way a super-State. It is an organization of sovereign independent States. The Organization has no sovereignty of its own. Sovereignty remains entirely vested in the individual Member States unless they decide otherwise. The Organization's function, and hence that of the Secretary-General, is therefore to harmonize, to encourage and to initiate. But the implementation, the drive, must come from the Members. When this drive does come, it can achieve remarkable results. I would like to see this drive, this collective will, directed to the key function of the United Nations, the maintenance of

⁸⁹ Förenta Nationerna, *Annual Report of the Secretary- General on the Work of the Organization 1991* <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N91/409/73/IMG/N9140973.pdf?OpenElement>, sida 3

⁹⁰ Se Förenta Nationerna, *Annual Report of the Secretary- General on the Work of the Organization 1985* <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/NL8/500/07/PDF/NL850007.pdf?OpenElement>, sida 2; Förenta Nationerna, *Annual Report of the Secretary- General on the Work of the Organization 1990* <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N91/400/75/IMG/N9140075.pdf?OpenElement>, sida 17 och 1991, sida 3

international peace and security. Next year, 1986, has been designated the International Year of Peace. Let us try to make this designation a call for serious reflection and action.⁹¹

Figur 6; Egen konstruktion

Boutros Boutros Ghali, 1992-96

Under Boutros Boutros Ghalis tid som generalsekreterare kom beskrivningen av hot att delas in i två kategorier, de mänskligt skapade så som brott mot mänskliga rättigheter och humanitära katastrofer⁹². Som citatet nedan beskriver så lyftes även hot av ekonomisk karaktär fram, och lösningen presenterades som att FN var det enda alternativet. Lösningen ter sig självklar då hoten karaktär är globala och då krävs globala lösningen, det vill säga den enda organisationen som kan betraktas som världsomspännande; FN.

In this context, the United Nations as an institution is uniquely placed to press for global solutions to global problems in the economic field whether they pertain to aid, trade, technology transfer, commodity prices or debt relief.⁹³

Målsättningen som generalsekreterare Boutros Ghali beskriver är en värld i fred, som är utvecklad och som respekterar mänskliga rättigheter⁹⁴. Som citatet nedan visar beskrivs även målsättningen om en rättvis värld vid tillfällen. För att nå dessa målsättningar finns förutsättningarna i den nya internationella kontexten⁹⁵.

⁹¹ Förenta Nationerna, *Annual Report of the Secretary- General on the Work of the Organization 1985* <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/NL8/500/07/PDF/NL850007.pdf?OpenElement>, sida 3

⁹² Förenta Nationerna, *Annual Report of the Secretary- General on the Work of the Organization 1996* <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N96/211/90/IMG/N9621190.pdf?OpenElement>, sida 156

⁹³ Förenta Nationerna, *Annual Report of the Secretary- General on the Work of the Organization 1992*, <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N93/933/14/PDF/N9393314.pdf?OpenElement>, sida 11. Se även Förenta Nationerna, *Annual Report of the Secretary- General on the Work of the Organization 1993*, <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N94/141/74/IMG/N9414174.pdf?OpenElement> sida 2

⁹⁴ 1993, sida 65

⁹⁵ Förenta Nationerna, *Annual Report of the Secretary- General on the Work of the Organization 1994* <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N94/350/43/IMG/N9435043.pdf?OpenElement>, sida 2

For the United Nations, this translates into an opportunity to bring together, in a strongly coherent and unifies fashion, the original aims of the world Organization. Peace, justice, human rights and development – the original aims expressed in the Charter of the United Nations – can all be pursued most effectively within a comprehensive vision.⁹⁶

Vilket även får konsekvenser att lösningen ska ses som att FN nu ska se till att åstadkomma multilateral handling och integrerad approach⁹⁷. Det hör samman med att FN lyfts fram som lösningen på världsproblemen, som ingen annan stat eller grupp av stater kan åstadkomma ensamma⁹⁸. I texterna ges det uttryck för att FN i framtiden ska vara effektivt och universellt, där lösningen beskrivs som att FN ska bredda aktörspektivet. Om FN tar vara på och arbetar emot orosmomenten tillsammans med gräsrotsrörelser och NGO:s kommer förtroendet för FN att stärkas från grunden och uppåt, genom att styret i länderna känner trycket från folket om att skapa ett effektivt och universellt FN.

Only the expressed will of the people can impress upon their Governments the importance of committed participation. By deepening United Nations involvement with, and responsiveness to, the concerns of grass-roots movements and non-governmental organizations, support for the United Nations can be strengthened from the ground up, as Governments feel the urging of their people for a truly effective and universal United Nations.⁹⁹

Det innebär att även civilsamhället släpps in i FN-systemet, framförallt för att skapa förutsättningar att nå en demokratisk utveckling. Genom att sammanföra aktörer av både statlig och icke-statlig karaktär skapas världsomspännande problemfokuserade kretsar kring nyckeldimensioner runt utveckling.¹⁰⁰

I firmly believe that success in this great task requires nothing less than the full participation of all concerned – not only the United Nations and its Member States, but individuals, the private sector, the academic community and non-governmental, regional and international organizations.¹⁰¹

Som tidigare citat har indikerat och även citatet nedan visar så presenteras lösningen som ett systematiskt samarbete mellan alla aktörer som är engagerade i politik och ekonomisk säkerhet på alla nivåer. Genom att stärka samarbetet så kommer effektiviteten att förbättras och målen i stadgan kommer att nås.

Indeed, the new environment clearly demands more systematic cooperation between the United Nations and all other actors engaged in promoting political and economic security at all levels, whether they be regional or subregional organizations (progress in cooperation with these

---

⁹⁶ 1994, sida 2

⁹⁷ 1994, sida 2

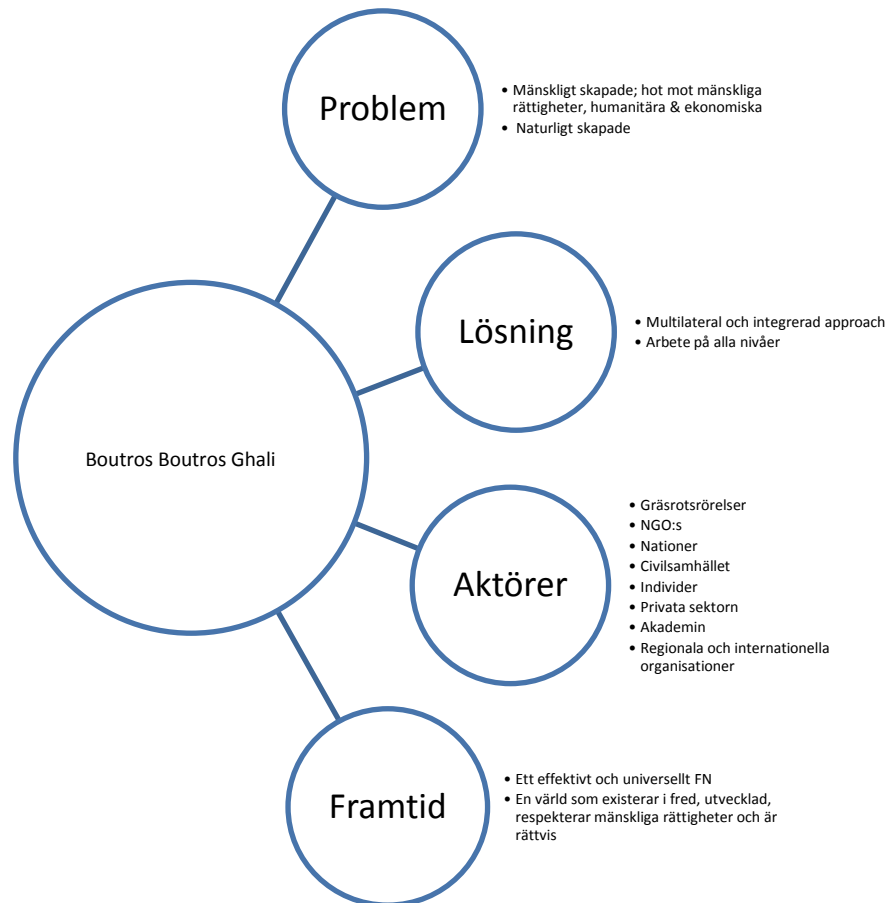
⁹⁸ 1993, sida 5

⁹⁹ 1994, sida 101

¹⁰⁰ Förenta Nationerna, *Annual Report of the Secretary-General on the Work of the Organization 1995* <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N95/247/52/IMG/N9524752.pdf?OpenElement>, sida 3

¹⁰¹ 1995, sida 4

entities is covered in chapter IV of the present report), or non-State actors such as citizen groups, grassroots movements and non-governmental organizations of all types. The strengthening of coordination and cooperation between these actors and the various elements of the United Nations systems can serve only to enhance effectiveness in fulfilling the goals of the Charter. It also serves to reinforce democratic principles in world affairs and in the emerging international system.¹⁰²

Figur 7; Egen konstruktion

Kofi Annan, 1997- 06

Under Kofi Annans tid som generalsekreterare betraktas hoten som motsatsparen till mänskliga rättigheter och rustningsbegränsning, och även som miljöhot och humanitära kriser¹⁰³. Ett annat hot som formuleras är hotet emot organisationen, vilket tydliggörs genom att generalsekreteraren uttalar sig om konsekvenserna som är resultaten av en förtroendebrist för säkerhetsrådet. Detta eftersom säkerhetsrådet har misslyckats med dess uppgift att upprätthålla internationell fred och säkerhet. Generalsekreteraren poängterar att om säkerhetsrådet inte längre skulle existera så finns

¹⁰² 1995, sida 4

¹⁰³ Förenta Nationerna, *Annual Report of the Secretary- General on the Work of the Organization 1998*, <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N98/251/09/IMG/N9825109.pdf?OpenElement>, sida 2

det ingen giltig internationell bas för att reglera våldshandlingar.¹⁰⁴ Specifika uppgifter som generalsekreteraren tillskriver organisationen är att FN ska verka för att bistå offer för krig och naturkatastrofer, speciellt i Afrika där det tidigare har varit en bristfällig respons från det internationella samfundet.¹⁰⁵ I citatet som följer beskriver generalsekreteraren hur FN:s agenda är bred, från att uppnå internationell fred och säkerhet till att bekämpa fattigdom, bemöta humanitära krav, förespråka utveckling, utveckla internationell rätt och mänskliga rättigheter, och att etablera partnerskap med civilsamhället:

...(t)he agenda of the United Nations is vast: achieving peace and security, combating poverty, meeting humanitarian commitments, promoting development, extending international law and human rights, and establishing partnerships with wide sections of civil society.¹⁰⁶

Vid beskrivningar av hur generalsekreteraren föreställer sig framtiden är det genom att nå internationell ordning och rättvisa genom konsensus, men även att organisationen har sina brister och att det är svårt att lyckas med allt. Men generalsekreteraren menar att alternativet är att gå tillbaka till hur omvärlden såg ut tidigare, där konflikter mellan stater löstes med andra medel.¹⁰⁷ Annan beskriver hur en reformering av FN är nödvändig, för att organisationen bättre ska stämma överens med de nya förutsättningarna, vilket skulle möjliggöra ett effektivt och vitalt FN. Detta beskrivs i citatet nedan:

Reforming the United Nations institutional machinery is but a first step towards refashioning its roles for the new era. It is my hope that the Millennium Assembly will make this challenge its agenda. We all need a vital and effective United Nations – this indispensable instrument for achieving our common goals, this unique expression of our common humanity.¹⁰⁸

Generalsekreteraren menar även att erfarenheten av att försöka uppnå internationell fred och säkerhet kräver en komplettering. Det krävs att vi även måste eftersträva mänsklig säkerhet och hållbar utveckling. Att komplettera med ett säkerhetsperspektiv och ett ekonomiskt/socialt perspektiv menar generalsekreteraren binder ihop säkerhet och utveckling med internationell fred och säkerhet. Lösningen ligger i frihet från rädsla och frihet från begär, resonemanget synliggörs i citatet nedan:

Recent experience has shown that the quest for international peace and security requires complementary action on two fronts: on the security front, where victory spells freedom from

---

¹⁰⁴Förenta Nationerna, *Annual Report of the Secretary- General on the Work of the Organization 1999*, <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N99/246/59/PDF/N9924659.pdf?OpenElement>, sida 8f

¹⁰⁵ 1999, sida 1

¹⁰⁶ Förenta Nationerna, *Annual Report of the Secretary- General on the Work of the Organization 2002*, <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N02/551/76/PDF/N0255176.pdf?OpenElement> sida 1

¹⁰⁷ 2002, sida 1

¹⁰⁸ 1998, sida 32

fear; and on the economic and social front, where victory spells freedom from want. Human security and equitable and sustainable development turn out to be two sides of the same coin.¹⁰⁹

För att kunna adressera dessa spridda problem och i förlängningen nå stadgans mål, kommer FN att behöva knyta partnerskap¹¹⁰ och allianser. Generalsekreteraren menar att nationer inte har det som krävs för att bemöta problemen. Därför beskrivs lösningen som att bredda aktörsperspektiven, eftersom hoten är så komplexa att de kräver komplexa lösningar, och att det i förlängningen gör att stadgans mål uppfylls. Vilket synliggörs genom citatet nedan som beskriver hot, breddade aktörskapet och måluppfyllnad:

In order to address the broad range of contemporary international problems it is important to forge partnerships and alliances. Governments alone do not have the capacity to find solutions to these problems. We must continue to find greater opportunities for the private sector, non-governmental organizations and civil society, in general, to contribute to the realization of the Organization's goals.¹¹¹

Samtidigt som generalsekreteraren poängterar civilsamhällets viktiga roll i FN:s historia, beskrivs att det har kommit att bli allt viktigare tillsammans med globaliseringen¹¹². 2001 beskriver även generalsekreteraren hur nya partnerskap knyts med flera ur företagslivet, NGO:s och civilsamhället för att dela information och lärande, leveranser till operationer och mobilisera privata tillgångar¹¹³.

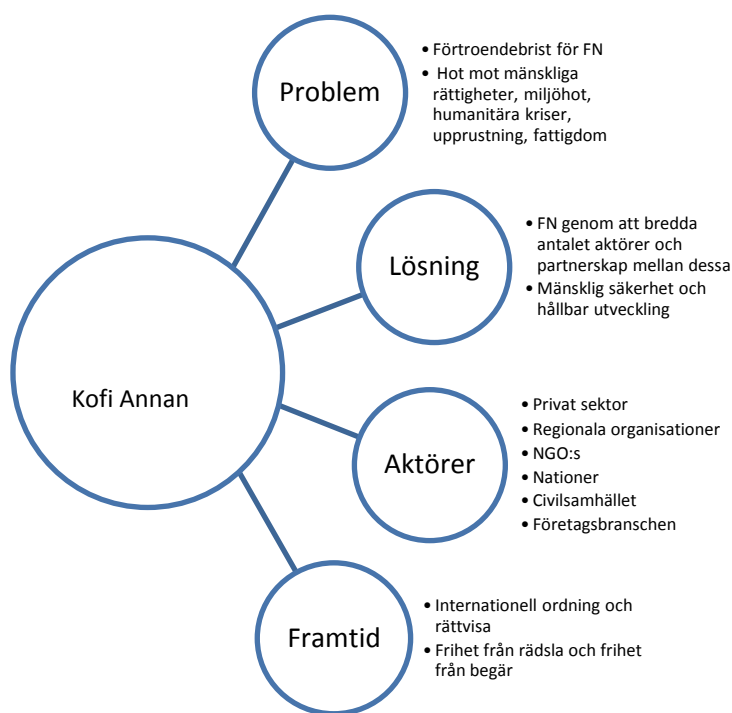
¹⁰⁹ 1998, sida 31

¹¹⁰ Se även Förenta Nationerna, *Annual Report of the Secretary- General on the Work of the Organization 2001* <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N01/525/79/PDF/N0152579.pdf?OpenElement>, sida 1. Där beskriver generalsekreteraren hur partnerskap, allianser och uppgiftsfördelning mellan de olika aktörerna som FN, regionala organisationer, NGO:s, privata sektorn och civilsamhället möjliggör att bemöta de globala problemen.

¹¹¹ Förenta Nationerna, *Annual Report of the Secretary- General on the Work of the Organization 2003*, <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N03/476/09/PDF/N0347609.pdf?OpenElement> sida 2

¹¹² Förenta Nationerna, *Annual Report of the Secretary- General on the Work of the Organization 2006* <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N06/461/94/PDF/N0646194.pdf?OpenElement>, sida 42

¹¹³ 2001, sida 44

Figur 8; Egen konstruktion

Ban Ki Moon, 2007 -

Under Ban Ki Moon breddades förståelsen för vad som anses vara ett hot emot internationell fred och säkerhet, vilket kommer att redovisas i följande stycken. Ett av de hot som FN ska bekämpa är internationell terrorism och spridning av massförstörelsevapen, som citatet nedan visar:

The Organization continues, moreover, to be in the forefront of the battle against international terrorism, and the struggle to contain the proliferation of weapons of mass destruction¹¹⁴

Ett annat problem som generalsekreteraren formulerar som hot vilket ska hanteras av FN är miljöhotet. Detta är ett hot som inte kan hanteras av staterna själva utan FN ska lösa dem tillsammans med civilsamhället och den privata sektorn. Citatet visar hur generalsekreteraren formulerar detta problem, och FN:s givna roll:

The United Nations is taking on, and must continue to take on, global challenges that no Government can tackle alone. There is none so acute as climate change. The coming year will be decisive in putting us on the path to addressing the existential climate change challenge. We cannot miss this opportunity. The problems confronting the international community are daunting but I do not believe they are insurmountable. It is clear, however, that finding solutions to our common global problems depends on the collective effort of many actors, including the Member States, civil society and the private sector.¹¹⁵

¹¹⁴ Förenta Nationerna, *Annual Report of the Secretary-General on the Work of the Organization 2007* <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N07/494/47/PDF/N0749447.pdf?OpenElement>, sida 10

¹¹⁵ 2007, sida 31

En annan utmaning för organisationen, som generalsekreteraren beskriver som allt mer utbredd, är ett behov av att uppvisa konkreta resultat när organisationen bemöter människor i nöd¹¹⁶. Generalsekreteraren beskriver även hur FN:s position som världsomspännande ger organisationen möjlighet att säkra "global goods". Generalsekreteraren definierar inte begreppet närmare, men talar om "global goods" tillsammans med klimathot och global hälsa.¹¹⁷ Det beskrivs som att FN är det enda alternativet att lösa dessa globala problem, då FN har ett brett mandat i världen och att det inte heller finns en aktör som kan bemöta dessa frågor på samma villkor som FN, det vill säga på en global skala. Resonemanget synliggörs genom citatet nedan:

The United Nations is uniquely placed to lead the effort to address global threats that endanger every person everywhere in the world, and to secure the corresponding goods. Challenges like climate change and global health know no borders and cannot be addressed by a single State or groups of States. As the only universal organization with a comprehensive mandate, ours has a strong comparative advantage with respect to catalysing action by all countries, and building new multi-stakeholder alliances. The United Nations must rise to this challenge, since there is no other forum that can legitimately address these issues on a global scale as effectively.¹¹⁸

Ki Moon menar även att FN ska vara navet i en ny form av multilateralism, då FN kan nå individer över hela världen. Och kanske framförallt att FN kan vara en plattform där dessa skilda intressen kan komma att harmoniseras, och generalsekreteraren menar att organisationen ska dra nytta av de komparativa fördelar som organisationen har för att hantera utmaningar som säkerhet, utveckling, humanitära och mänskliga rättigheter. Vilket citatet nedan visar:

The United Nations can and should be the hub of the new multilateralism. The Organization must provide the platform to harmonize competing interests and views of how to solve the problems the world faces. The United Nations must also continue to develop its ability to deliver the required services to people all over the world, especially those most in need. Not only is this a natural vocation for a universal organization, it is also the comparative advantage of an organization that has global reach, draws upon the resources and strengths of all nations and is charged by its Member States to address the broad spectrum of security, development, humanitarian and human rights challenges.¹¹⁹

Ytterligare ett hot som generalsekreteraren presenterar som ett problem är det ekonomiska, vilket även spiller över på de humanitära problemen. Lösningen är att ytterligare förstärka organisationens kapaciteter när det kommer till medling, konfliktförebyggande och fredsbyggande stöd. Det är de svagaste som ska skyddas från de ekonomiska hoten. Detta resonemang bygger på citatet nedan:

The United Nations is emerging as a key partner in managing the consequences of the economic crisis by identifying, protecting and advocating for the poorest and most vulnerable populations.

---

¹¹⁶ Förenta Nationerna, *Annual Report of the Secretary-General on the Work of the Organization 2008*, <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N08/460/40/PDF/N0846040.pdf?OpenElement> sida 1

¹¹⁷ Se även 2008, sida 28

¹¹⁸ 2008, sida 1

¹¹⁹ Förenta Nationerna, *Annual Report of the Secretary-General on the Work of the Organization 2009*, <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N09/443/89/PDF/N0944389.pdf?OpenElement>, sida 2

The Organization is also showing a willingness to take on the hardest issues related to humanitarian assistance and peacekeeping in the hardest places. In order to respond to growing demands from our Member States, the Organization is building its mediation, conflict prevention and peacebuilding support capacities. In the area of human rights and rule of law, it is operationalizing the responsibility to protect and increasing its systemic capacity.¹²⁰

När det kommer till förväntningar på framtiden så beskriver generalsekreteraren den som mer säker, välmående och rättvis plats för alla folk, och att det är en organisation som FN som kan möjliggöra denna framtida värld. Citatet nedan visar generalsekreterarens förväntan på framtiden:

The United Nations is situated at the nexus of some of the most important and complex issues facing the world at present. Today, more than ever, thanks to its universal membership and global reach, the United Nations can effect positive global change, making the world a safer, more prosperous and more just place for all people.¹²¹

Generalsekreteraren beskriver även att den nya era som världen befinner sig i ställer större krav på FN som organisation. FN måste ta tag i problemen, och inte vänta på andra att agera. Det gör att FN blir den självklara organisationen att hantera dessa typer av problem, och desto bredare problemen blir desto större tilltro sätts till organisationen. Citatet beskriver hur generalsekreteraren bygger upp detta problem, och beskriver även förväntningarna inför framtiden:

The United Nations has had a long and proud history of establishing norms and principles that govern international relations. That history can and must continue. But in this new era where the world is increasingly turning to the United Nations to deliver a wide range of services in just about every corner of the Earth, the biggest challenge we face is to deliver concrete results for people most in need, wherever they are. To meet these growing needs and high expectations, we must enhance our operational delivery. This means concentrating our resources where the Organization can make the biggest difference. We cannot just make promises or call on others to act; we cannot wait for solutions to emerge. We need to seize opportunities to show results now that justify the hopes for a better future.¹²²

Ki Moon beskriver vikten av effektivitet och hur FN ska uppnå det genom att sekretariatet, mellanstatliga maskineriet och regionala organisationer måste samarbeta, det vill säga lösningen på problemet ineffektivitet är samarbete. Där generalsekreteraren menar att organisationen har samarbetat med medlemsstater för att bygga upp "bindväv".

In order for the United Nations to function effectively, the Secretariat, the intergovernmental machinery and the regional organizations must work seamlessly together. Over the past year, in collaboration with Member States, the Organization has been working hard to strengthen the core and build the connective tissue.¹²³

Tanken att effektivitet bygger på samarbete gör även att generalsekreteraren menar att organisationen måste knyta allt starkare band till andra aktörer. Generalsekreteraren menar att det

---

¹²⁰ 2009, sida 26

¹²¹ 2008, sida 28

¹²² 2008, sida 1

¹²³ 2009, sida 20

enda sättet att uppnå resultat är att göra det tillsammans med partners¹²⁴. De aktörer som generalsekreteraren beskriver är civilsamhället, stiftelser, akademien, media, fackföreningar och den privata sektorn, vilket visas i citatet nedan:

It is important to remember that the United Nations can do its job properly only with partners. We will need to forge even closer ties with civil society, foundations, academic institutions, the media, labour unions, and the private sector. Each has unique contributions to make.¹²⁵

Men trots att partnerskap blir viktigare för FN för att utföra sin uppgift så poängterar generalsekreteraren att huvudansvaret fortfarande vilar på en nationell nivå:

Strategies to address these new challenges will need to be developed globally, but the locus of action and responsibility will be primarily the national level. I appeal to Governments to take action, as the consequences of inaction will spare none.¹²⁶

Under 2007 beskriver generalsekreteraren sambandet mellan att uppnå fred och säkerhet genom partnerskap och hur det vilar på att stärka institutioner som kan leda medlemsstater emot fredliga lösningar, demokratiskt styre och uppfyllandet av mänskligt strävande. Målet är internationell fred och säkerhet. Lösningen ligger i partnerskap som ska stärka institutioner och nyckeltesen är ingen utveckling utan fred och ingen fred utan utveckling, som även det speglar en lösning från generalsekreteraren för att uppnå fred och säkerhet, även om konkreta exempel på hur det ska uppnås uteblir. Förväntningarna på framtiden är därför att fredliga lösningar ska uppnås, nationerna ska ha demokratiskt styre och uppfyllandet av grundläggande friheter för mänskligheten.

I am working to further build the necessary strategic partnerships to ensure the consolidation of peace and security and the strengthening of those institutions that can guide each and every Member State towards the peaceful resolution of disputes, democratic governance and the fulfillment of human aspirations. I remain convinced that there can be no development without peace and no peace without development, always in the spirit of respect for human rights and the fundamental freedoms of humankind.¹²⁷

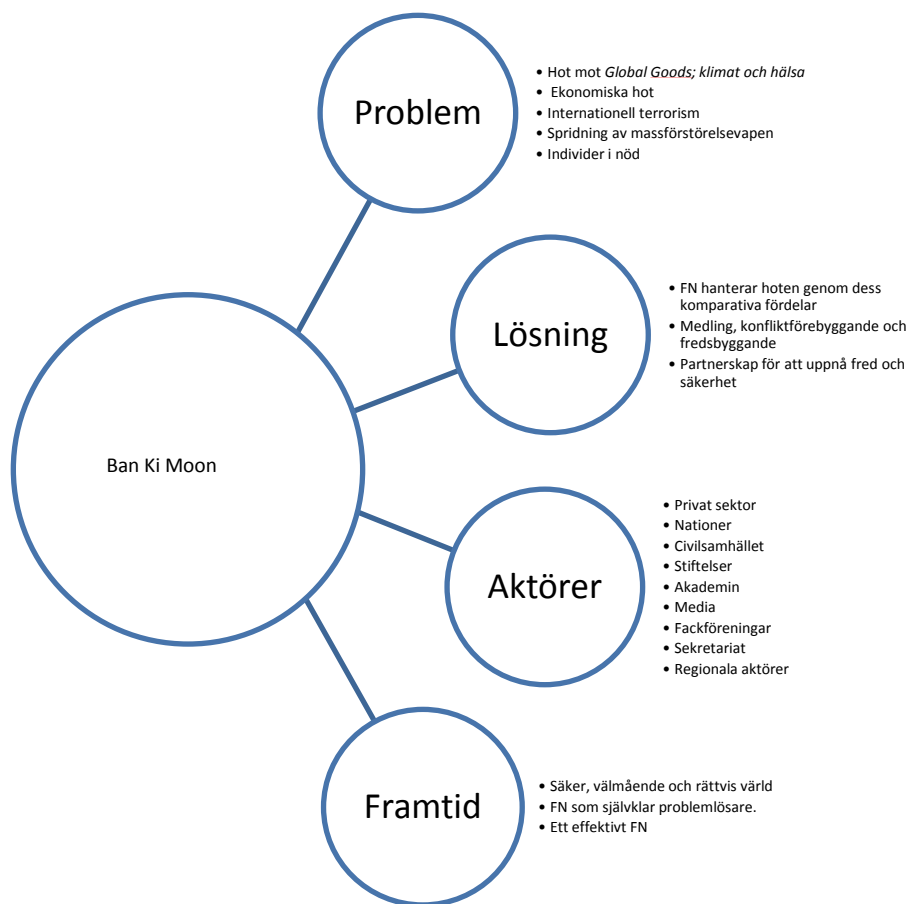
---

¹²⁴ 2007, sida 10

¹²⁵ 2007, sida 2

¹²⁶ 2008, sida 1

¹²⁷ 2007, sida 10

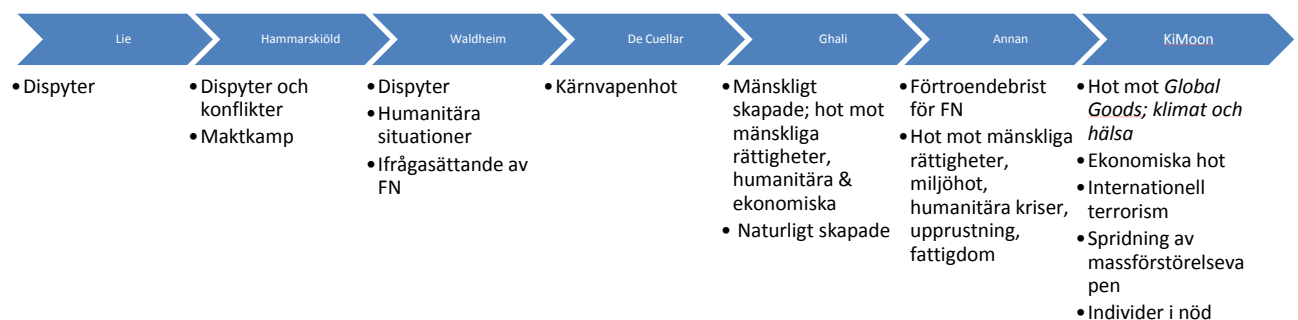

Figur 9; Egen konstruktion

Analys

Analysen baseras på den empiriska redogörelsen, och syftar till att ge en förståelse för hur problem, lösningar, aktörer och framtid har förändrats över tid i generalsekreterarens rapporter. För att beskriva dessa kommer varje stycke att inledas med en figur som beskriver hur de enskilda generalsekreterarna formulerade problem, lösningar, aktörer och framtid.

Problem

Figur 10; Egen konstruktion

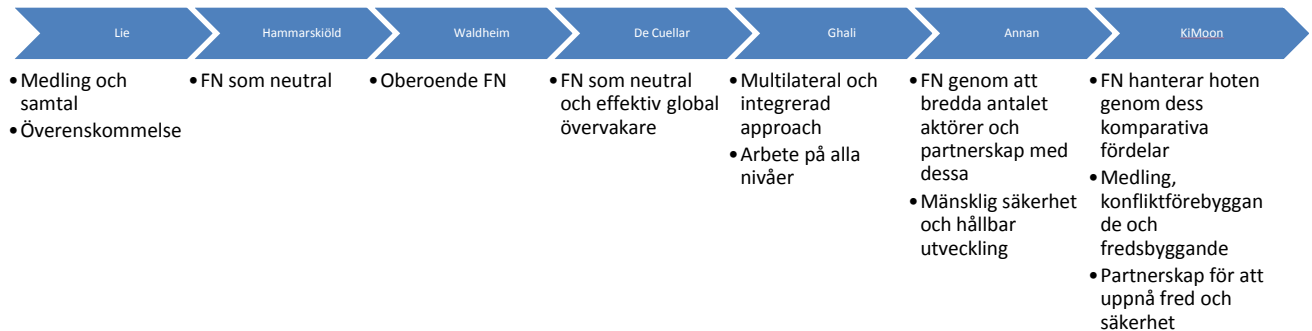
Figuren ovan är en sammanställning av hur de olika generalsekreterarna konstruerar problem som organisationen ställs inför, det vill säga de hot som riktas emot internationell fred och säkerhet. Det finns här en tydlig förändring om vad som uppfattas som det överhängande hotet. Tidigt ses dispyter som det främsta hotet mot internationell fred och säkerhet, vilket även bör förstås i ljuset av det andra världskriget. Sedan förändras det konstruerade hotet till att även innefatta maktkampen mellan öst och väst som kom att präglade världen fram till Sovjets sammanbrott. Under Waldheims tid som generalsekreterare kan den empiriska analysen visa att hotbilden vidgades, vilket innebar att även humanitära situationer runt om i världen uppfattades som hot. Ytterligare ett hot mot internationell fred och säkerhet är ifrågasättandet av FN-systemet. Under De Cuellars tid som generalsekreterare var det primära hotet mot internationell fred och säkerhet kärnvapenhotet. Det innebär inte att de hotbilder som beskrevs under Waldheims tid har försvunnit utan att kärnvapenhotet ses som det primära hotet mot internationell fred och säkerhet.

Det är under Boutros Ghalis tid som generalsekreterare som hotbilden förändras till den mer abstrakta, där Boutros Ghali delar upp hoten som mänskligt och naturligt skapade. De mänskligt skapade är hot mot mänskliga rättigheter, humanitära och ekonomiska hot, och de naturligt skapade är bland andra jordbävningar och torka. De mänskligt skapade hoten skulle kunna uppfattas som mer abstrakta i sin karaktär än de hot som de föregående fyra generalsekreterarna har konstruerat. Hotens karaktär skiftar ytterligare under Annans tid som generalsekreterare där de beskrivs som

förtroendebrist för FN, vilket även diskuterades under Waldheims tid. Men det kanske tydligaste skiftet mot en hotskala som ligger i linje med det vidgade säkerhetsperspektivet är att hot konstruktionen även innebär hot mot mänskliga rättigheter, miljöhot, humanitära kriser, upprustning och fattigdom. Av dessa hot är det egentligen endast upprustning som är ett konkret och direkt hot. Antingen rustar de enskilda nationerna eller också gör de det inte, det vill säga de är mätbara. De andra hoten är mer abstrakta i sin karaktär, det vill säga icke-mätbara. Under Ban Ki Moons tid som generalsekreterare återkommer det ekonomiska hotet, och generalsekreteraren konstruerar ett samlingsnamn för hot mot klimat och hälsa, nämligen hot mot *global goods*. Men hotbilden förändras även till att innehålla internationell terrorism, spridning av massförstörelsevapen och individer i nöd som hot mot internationell fred och säkerhet.

För att sammanfatta viktiga händelser kan Lies, Hammarskjölds och Waldheims år som generalsekreterare ses som formativa år för organisationen. Då formulerades tydligt att dispyter mellan nationer ses som hot emot internationell fred och säkerhet och det var även en orsak till att FN bildades. Erfarenheten här var att misslyckande med att motverka dispyter kunde leda till krig. Även om De Cuellars formulering om kärnvapenhot som det primära hotet, finns det även där en föreställning om ett kärnvapenhot som är överhängande om att dispyter mellan nationer skulle eskalera. Denna hotbild finns inte längre kvar efter att Boutros Ghali blev generalsekreterare. Som tidigare nämnts kom hotbilderna att konstrueras som mer abstrakta och involverade inte längre nationer utan det är värden som hotas i mänskliga rättigheter och nationslösa hot som ekonomiska, internationell terrorism, miljö och hälsa. Med undantag från Annans hotformulering kring upprustning och Ki moons spridning av massförstörelsevapen som indirekt behandlar nationer, och i och med det har FN delvis frångått fokus på suveräna nationer som centrala för hoten mot fred och säkerhet.

Lösning

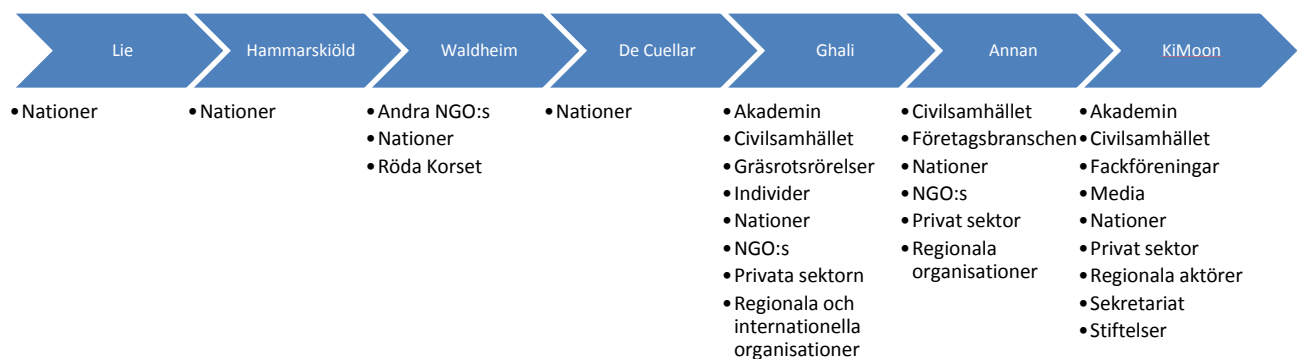

Figur 11 - Egen konstruktion

Under Lies tid som generalsekreterare konstruerades lösningen på problemet dispyter mellan nationer som att medling och samtal skulle leda till en överenskommelse som i sin tur skulle undvika konflikter. Under Hamarskiölds tid förändrades lösningen till konstruktionen att FN ska ses som neutral. Genom att se FN som neutral konstrueras FN mer som en aktör än som en arena och det har sin grund i att problemet konstrueras till maktkamp mellan nationer. Att maktkampen är något som präglar nationer vid den tidpunkten, men just eftersom att FN inte är någon nation kan organisationen därför stå som neutral i denna kamp. Denna konstruktion präglar FN fram till Boutros Ghalis tid som generalsekreterare. När Boutros Ghali var generalsekreterare präglades omvärlden av förändringar i form av Sovjetunionens kollaps. Det fick till följd att FN inte längre behövde stå som neutral eller oberoende i en maktkamp mellan ideologier. Det får sin följd i att hotbilderna rekonstrueras, som beskrivits ovan, till en mer abstrakt nivå och som även hotar olika värden som mänskliga rättigheter. Det gör även att lösningarna rekonstrueras, och från att ha varit en plats för medling och samtal som under Lies tid, till en neutral aktör i världspolitiken, så ter det sig som att FN nu spelar en aktiv roll i världspolitiken. Boutros Ghali beskriver lösningarna som att FN ska arbeta på alla nivåer för att åstadkomma internationell fred och säkerhet. Under Annans tid utvecklas detta till att bredda synen på relevanta aktörer och ingå partnerskap med dessa. Annan beskriver även att lösningen för att åstadkomma internationell fred och säkerhet är att arbeta för mänsklig säkerhet och hållbar utveckling, vilka är svåra att mäta och mer abstrakta till sin karaktär. Under Ki Moons tid återkommer medling som ett uttryck för att åstadkomma fred och säkerhet, även konfliktförebyggande och fredsbyggande. Sammanfattningsvis skulle FN:s konstruktion av lösningar kunna ses som att FN hela tiden ser organisationens betydelse för att åstadkomma internationell fred och säkerhet. Detta är också organisationens syfte, men hur detta ska uppnås har förändrats under åren. Anledningen till förändringen ligger utanför denna studies syfte, men det ska poängteras att

världspolitiska händelser som den ideologiska kampen mellan öst och väst, och Sovjetunionens sammanbrott naturligtvis har haft konsekvenser för hur FN har konstruerat lösningarna. Men organisationens betydelse, eller roll, har förändrats under åren. Till en början kan FN ses som en arena där nationer skulle mötas för medling och samtal. Under Hammarskiölds tid formulerades detta om till att FN skulle ses som neutral, och senare även oberoende. Efter det att Sovjetunionen föll samman kom FN:s del i lösningen på de formulerade hoten att vara en aktiv roll, att FN var delaktig i att skapa förutsättningar för internationell fred och säkerhet. Det vill säga, detta var något annat än den passiva rollen som konstruerades före Boutros Ghalis tid, där nationer skulle komma till FN för att lösa dispyter.

Aktörer

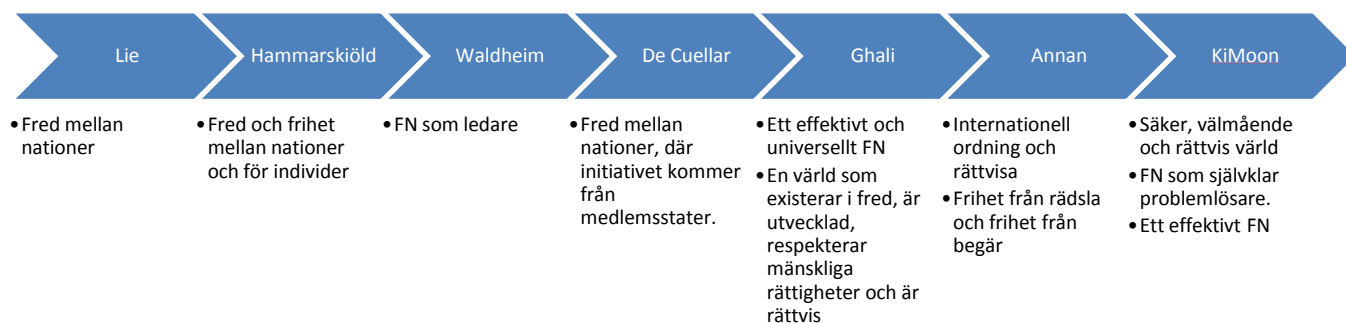
Figur 12; Egen konstruktion

De aktörer som ska åstadkomma fred och säkerhet från FN:s perspektiv är tydligt från Lie fram till de Cuellar. Det är nationer. Detta gällde också Waldheim som visserligen ville utöka aktörskapet till att gälla också NGO:s, som då skulle verka i humanitära kriser. Aktörer som ska lösa det formulerade problemet förändrades från Boutros Ghali, och fick ett större omfång inkluderandes akademien, civilsamhället, gräsrotsrörelser, individer, nationer, NGO:s, privata sektorn samt regionala och internationella organisationer. Liksom att problemen och lösningarna har blivit allt mer abstrakta här även aktörskapet blivit så, där ett exempel skulle kunna vara vilka delar av den privata sektorn som ska kunna åstadkomma internationell fred och säkerhet. Också vilka slags aktörer som kan vara relevanta partners för FN har förändrats. Idén som präglar organisationen är ett botten- upp perspektiv för att kunna åstadkomma internationell fred och säkerhet. Denna tanke fortsatte även under Annans tid som generalsekreterare. Även om antalet aktörer som nämns i texterna är färre så är omfånget brett. Det är under Ban Ki Moons tid som generalsekreterare som en intressant

formulering dyker upp och som skiljer aktörer åt inom FN-organisationen¹²⁸. Här gör generalsekreteraren en uppdelning mellan nationer, sekretariatet och organisationen. För att FN ska fungera effektivt, vilket är en av lösningarna, så måste sekretariatet, det mellanstatliga maskineriet och regionala organisationer kunna samarbeta väl med varandra. I beskrivningen som generalsekreteraren gör över hur sekretariatet har arbetat för att möjliggöra detta samarbete, sägs att organisationer har arbetat i samarbete med medlemsnationerna för att stärka detta samarbete. Uttalandet tyder på att organisationen är något annat än medlemsnationerna, vilket är en tydlig förändring från Lies konstruktion där FN är en möjlighet för nationer att mötas, alltså en organisation som möjliggör att nationer kan samtala. Ki Moons beskrivning tyder på att FN är något annat, som skulle kunna förstås som en organisation som skiljer sig från nationerna.

Framtiden

Figur 13; Egen konstruktion

Från Lie fram till de Cuellar präglades förväntningen på framtiden som fred mellan nationer, med undantag från Waldheims tid då diskussionerna präglades av en förtroendebrist för FN och därför fanns förhoppningen om en framtid där FN skulle ses som ledare. Hammarskjöld spred en förväntan inför framtiden om att individer såväl som nationer skulle leva i fred och frihet. Denna fokusering på individen återkommer under Boutros Ghali och förändras ytterligare under Annans och Ki-moons tid. Med Annans sätt att formulera frihet för individen, och den förväntan på framtiden som konstruktionen innebar - frihet från rädsla och frihet från begär - innebär synsättet att det är genom denna frihet som individen upplever internationell fred och säkerhet. Under Hammarskjölds tid

¹²⁸ Se not 111. In order for the United Nations to function effectively, the Secretariat, the intergovernmental machinery and the regional organizations must work seamlessly together. Over the past year, in collaboration with Member States, the Organization has been working hard to strengthen the core and build the connective tissue.

preciseras således inte begreppet frihet. Det gör det inte heller under Annans tid men frihet ges en innebörd genom att det är frihet från både rädsla och begär, vilket kan tänkas vara en annan typ av frihet än den som Hammarskjöld hade i åtanke. Där hade troligen frihet en annan betydelse så som yttrandefrihet, eller pressfrihet medan Annans formulering beskriver ett mer abstrakt individuellt frihetsbegrepp.

Fred mellan nationer är en förväntan som inte återfinns hos de två senaste generalsekreterarna. Annan och Ki-moon talar istället om en rättvis värld. Det har sin början i att Boutros Ghali beskriver förväntan på framtiden som en värld som existerar i fred, är utvecklad, respekterar mänskliga rättigheter och som är rättvis. Där fortsätter Annan genom att beskriva en framtid som består av internationell ordning och rättvisa, och Ki-moon om en säker, välmående och rättvis värld. Att istället tala om en rättvis värld kan få problematiska konsekvenser, för vem bedömer om världen är rättvis och hur kan det mätas? Det är en fråga som är värd att diskutera utifrån organisationens förväntan på framtiden och föreställningen om vad FN ska åstadkomma. Om det formuleras att organisationen ska sträva efter en rättvis värld så måste organisationen arbeta emot orättvisor. Att arbeta emot orättvisor är något helt annat än att arbeta för en värld i fred. Det sätter andra typer av krav på organisationen, och organisationen måste då sätta ett annat krav på sig själv.

FN:s ledande ställning är även det något som diskuterats av generalsekreterarna under åren. Först nämns det av Waldheim. Under Boutros Ghalis och Ki-moons tid beskrivs en förväntan på framtiden om att det ska finnas ett effektivt FN, och Ki-moon beskriver även att FN ska framstå som den självklara problemlösaren. Om vi kopplar ihop detta tillsammans med diskussionen ovan om att föreställningen tidigare om att framtiden skulle vara en värld i fred, till att gå emot en värld som ska vara rättvis, så ställs det högre krav på effektivitet på organisationen då det är svårare att uppmäta effektivitet mot föreställningen om en rättvis värld än en värld i fred, även om en rättvis värld bör inbegripa en värld i fred. Begreppet rättvisa är mer problematiskt att förhålla sig än till begreppet fred, då fred även om det är problematiskt ändå går att mäta. Rättvisa däremot går inte att mäta, det är ett begrepp där normativa övertygelser avgör vad som räknas som rättvist. Det krävs även att en aktör ska avgöra rättvist, är FN då vårt moraliska globala samvete?

I skillnaderna i formuleringen av förväntan på framtiden mellan de olika generalsekreterarna finns det även en skillnad mellan de Cuellar och de tre senaste generalsekreterarna. Nämligen att förväntningen på organisationens roll i världspolitiken, där de Cuellar tydligt uttrycker att initiativet ska komma underifrån, från medlemsnationerna. Detta frångås under Boutros Ghalis tid, där abstraktionsnivån höjs till att beskriva värden som mänskliga rättigheter och rättvisa. Att jämföra med Ki-moon där FN ska ses som en självklar problemlösare, vilket innebär att det är FN som ska lösa

problemen utifrån ett uppifrån- ner perspektiv. I problemfiguren för aktörer syns att Ki-moon beskriver sekretariatet som en aktör, där generalsekreteraren gör en särkoppling mellan sekretariatet och organisationen, vilket skulle kunna ses som att FN betraktas som något annat än ett forum sammansatt av nationer.

Sammanfattningsvis kan sägas att innan Boutros Ghali's tid som generalsekreterare var förväntningarna på framtiden något mer precist formulerade. Men tankar och idéer som formulerats under Hammarskjöld's tid som generalsekreterare fick genomslag under Boutros Ghali's tid. Det handlar då om idén om individens rätt till frihet och fred. Under Waldheims tid som generalsekreterare konstruerades förväntan om att FN skulle vara ledare, vilket kan ha sin grund i kritik som riktas mot organisationen, men dessa konstruktioner återfinns både hos Boutros Ghali och Ki Moon. I tidigare delar av analysen har det beskrivits hur FN har konstruerat en mer abstrakt formulering av både problem och lösningar, och dessa återkommer såklart i förväntningarna på framtiden. Det finns beskrivningar som *internationell ordning och rättvisa* och *säker, välmående och rättvis värld* som onekligen är svårare att uppmäta än *fred mellan nationer*, samtidigt som det finns en förhoppning om att det är FN som ska möjliggöra dessa förväntningar i framtiden som en *självklar problemlösare* och *ett effektivt FN*.

Slutsats

Syftet med studien har varit att dekonstruera FN:s förståelse av hot över tid för att diskutera organisationens möjligheter att bekämpa dessa hot i relation till de förväntningar som FN har och har haft på framtiden. Det analysen har visat är att hoten mot internationell fred och säkerhet inte längre konstrueras som dispyter eller konflikter mellan nationer. Istället är det ekonomiska hot, hot mot *global goods*, internationell terrorism, spridningen av massförstörelsevapen och individer i nöd som Ban Ki-moon konstruerar som hotbilder mot internationell fred och säkerhet, det vill säga det FN syftar till att motverka.

Lösningen har alltid varit att hot emot internationell fred och säkerhet ska lösas inom ramen för FN, men själva lösningen har skiftat i karaktär. Från att FN kan ses som en arena där nationer får möjlighet till samtal, till att FN ska verka som en neutral eller oberoende aktör, och slutligen att FN ska ta ledarskapet genom att hantera hoten genom organisationens komparativa fördelar och ingå partnerskap med både statliga och icke-statliga aktörer för att bekämpa hoten. Vilket analysen visar då de aktörer som är involverade för att åstadkomma internationell fred och säkerhet har förändrats över tid. Innan Ghali var det nationer som det talades om, med undantag från Waldheim som diskuterade Röda Korset och andra icke-statliga aktörer. Men under Boutros Ghali, Annan och Ki-

moon konstrueras en annan bild då icke-statliga och statliga aktörer tillsammans med FN ska åstadkomma lösningen.

Av de förväntningar som de olika generalsekreterare har haft på framtiden är det fyra begrepp som synliggör förändringen inom organisationen. Den första är frihet, där begreppet tidigare var odefinierat men kan betraktas som frihet för individen inom staten att välja, och som det senare kom att uttryckas var frihet hos individen frihet från begär och rädsla. Detta är en mer abstrakt målsättning än negativ frihet, och något som tidigare endast innebar en positiv frihet; friheten att välja statskicks. Det andra och tredje begreppet är relationen mellan fred och rättvisa, där generalsekreterare innan Boutros Ghali hade förväntningar om en framtid i fred, och att efter Boutros Ghali kom en förväntan på framtiden att glida från en värld i fred till en rättvis värld. Där en rättvis värld är ett bredare och mer abstrakt sätt att uttrycka framtidsförväntningarna. Det sista begreppet som kan beskriva förändringen hos FN:s förväntan på framtiden är initiativ, där det innan Boutros Ghali förväntades att initiativet skulle komma från medlemsnationerna, men i och med ett ökat omfång i FN:s ambition kommer initiativet numera från FN och sprids ned i organisationen och dess partners, i syfte att åstadkomma ett effektivt FN.

En slutsats att dra är att FN har kommit att konstruera hot, lösningar, aktörsbild och framtidsförväntningar på ett sätt som är alltmer abstrakt och därför är det svårare att skapa en förståelse för vad exakt organisationen ska ägna sig åt, och desto abstraktare hot och lösningar, desto mer abstrakta och svårtydliga blir förväntningarna. Utifrån detta går det också att förstå varför FN idag inte uppfyller de förväntningar som ställs på organisationen.

Diskussion

Diskussionsavsnittet kommer att vara uppdelad i tre sektioner, först kommer slutsatserna att diskuteras utifrån de perspektiv som presenterades i tidigare forskning och i bakgrundsavsnittet. Sedan kommer vidare forskning inom ämnet att diskuteras och tillsist kommer studiens resultat att diskuteras utifrån fördelar och nackdelar med valet av metodologi och material.

Diskussion i relation till tidigare forskning

I tidigare forskning presenterades en överblick över de frågor som diskuterats inom forskningsområdet FN, det som har presenterats i denna studie är att det efterfrågas handling från säkerhetsrådet, det talas om ineffektivitet i beslutsfattandet, om möjligheten att ta bort veto-rätten och att utvidga eller reformera säkerhetsrådet. Således söker forskningsfältet efter en aktör som ska handla, och de söker även en mer "rättvis" sammansättning av säkerhetsrådet, kanske för att spegla den maktbalans som råder idag och inte den vid andra världskrigets slut. Diskussionen är således koncentrad till säkerhetsrådet, vars uppgift är att upprätthålla fred och säkerhet. Det som kan

diskuteras är huruvida dessa frågeställningar och förslag till lösningar kommer att lösa problemet, det vill säga brist på handling, och om inte själva lösningen, det vill säga reformering eller att ta bort veto- rätten, i själva verket kan vara en del av FN:s problem. Att istället för att se till de tillsynes enkla lösningarna, som egentligen kan ses som svåra i praktiken givet säkerhetsrådets sammansättning, kanske problematiken istället bottenar i en oförståelse om vad organisationen verkligen ska och kan ägna sig åt. Sammanfattningsvis skulle lösningen kunna ses som ett problem i sig.

Diskussion i relation till bakgrunden

Mary Kaldor presenterar begreppsparet *nya krig*, och diskuterar sedan att dessa krig skulle föras utifrån identitet istället för geopolitiska eller ideologiska mål. Om vi skulle förstå hotet om internationell terrorism som en ny form av krig, skulle det innebära att de individer som för denna typ av krig skulle istället känna en tillhörighet i gruppen, det vill säga en tillhörighet till det politiska mål för den enskilda gruppen. Den lösning som FN har presenterat för att bekämpa detta hot, terrorism, är att använda organisationens komparativa fördelar. I de dokument som granskats i denna studie ges det inte någon närmare beskrivning av hur dessa komparativa fördelar ska bekämpa hotet terrorism. Kaldor beskriver även att dessa nya krig har en grund i att vi nu lever i en globaliserad värld, vilket innebär sammanbundenhet politiskt, ekonomiskt, militärt och kulturellt. Det denna studie visar att genom att höja abstraktionsnivån blir alla värden, det vill säga som mänskliga rättigheter, demokrati eller rättvisa, något som vi alla kan hålla med om av den enkla anledning för hur skulle vi framstå om vi var för det motsatta? Och det leder till frågan om vi kan se FN som den globala företrädaren för detta moraliska ställningstagande?

Givet att problem, lösningar och aktörer är allt mer abstrakta och inte längre handlar om dispyter mellan nationer är det intressant att diskutera suveränitetsprincipen, det vill säga ett av realismens nyckelbegrepp. Det har sin grund i att FN är en organisation som består av nationer, och hittills i världshistorien har inte många nationer givit upp sitt självbestämmande eller suveränitet lätt vindigt. Om inget häpnadsväckande inträffar får vi anta att världsordningen kommer att fortsätta se ut så under överskådlig framtid. För hur ska en organisation som startades för att upprätthålla fred och säkerhet mellan nationer, nu kunna upprätthålla fred och säkerhet som innebär andra typer av hot än de som är precis knutet till organisationens medlemmar, och i första hand innebär frågor om suveränitet. Även om dessa typer av hot är av högsta prioritet och bör behandlas av individer och nationer, bör vi ändå ställa oss frågan om FN är rätt organisation att hantera hela hotskalan? Anledningen är att det kan finnas skäl till oro när organisationen är inriktad emot att uppnå omätbara värden, samtidigt som att det finns en förståelse från det förflutna om att FN ska arbeta för att motverka att dispyter utvecklas till krig och konflikter. Om FN då misslyckas med att motverka dispyter, samtidigt som de arbetar för omätbara värden kan göra att frågan om FN:s

existensberättigande väcks. Därför är det viktigt att FN med dess medlemmar tar sig en tankeställare och frågar sig vad organisationen ska ägna sig åt. Det är viktigt att FN:s förståelse för sitt syfte stämmer överens med resterande omvärld, annars kommer organisationen inte längre att vara önskvärd. Och om organisationen inte längre som första prioritet ska arbeta emot att dispyter utvecklas till krig och konflikter är det viktigt att de uttrycker det. Men jag anser att det är av högsta prioritet att hålla fast vid den uppgiften, så därför bör FN ses som en diskussionspartner och inte som en ledare i världspolitiken eller en självklarproblemlösare. Realister skulle kanske hävda att maktbalansen skulle sätta stopp för någonting annat än en diskussionspartner. Därför kan det vara av vikt att värna suveränitetsprincipen för att möjliggöra att en organisation som består av nationer, har en klart syfte som är lättillgängligt för "publiken". Möjligtvis skulle det kunna få konsekvensen att FN då blir en organisation som nationer ser en framtid i och som de respekterar, och inte en organisation som "publiken" kopplar samman med misslyckanden.

Med diskussionen ovan i åtanke är det relevant att diskutera den så kallade köpenhamnskolan och Andrés ansats kring det vidgade säkerhetsperspektivet, och det kan så vara att det som uppfattas som ett hot idag inte skulle ha uppfattats so hot innan Ghalis tid, i alla fall inte som ett hot som FN skulle bekämpa. Som poängterats i inledningen ter sig besvikelserna över FN ske i samband med interna konflikter som Rwanda, forna Jugoslavien och nu Syrien. I en tid där FN har anammat ett breddat säkerhetsperspektiv, där hoten och lösningarna är mer abstrakta och har ett längre tidsperspektiv i relation till om hoten uppfattas som existentiella hot, då blir det svårt för "publiken" att se konkreta beslut och därför skulle vi kunna förstå det som att när FN "misslyckas" med något som tidigare räknades som organisationens primära syfte som att samtala med parter i konflikt, kan det komma att bli allt svårare att se nyttan i organisationen. Detta har även att göra med att Haldéns antagande om att hoten är mer indirekta och territoriet är allt mer abstrakt, om territoriet är mer abstrakt samtidigt som nationer i första hand ser till territoriet och skyddet av denna (om vi följer realismens antaganden), så skulle det kunna få konsekvenser för FN. Som slutsatserna visar är det svårt för FN att hitta sin position inom världspolitiken, eller rättare sagt att organisationen vill syssla med allt, då det kan bli svårt att motivera för världens nationer till varför de ska stötta denna organisation.

Ett perspektiv på möjliggörande av handling inom FN som indirekt berörs i studien men som inte riktigt diskuteras är att FN består av nationer och därför även av relationer nationerna emellan. För att handling ska kunna möjliggöras är det ett faktum att världens stormakter som besitter veto-rätten måste vara överens, eller åtminstone inte ha invändningar mot beslutet. Systemet bygger således på mellanstatliga överenskommelser som kan påverka och som påverkas av relationer mellan nationerna. Det är något som materialet inte kan komma åt, men som ändå kan vara intressant att

diskutera i relation till slutsatserna. Givet att det inte längre är självklart vad organisationen ska ägna sig åt och det samtidigt finns en omvärld som kräver handling och beslut, vilket även organisationen själv gör genom att betrakta FN som en självklar ledare, kan det finnas en risk att organisationen tar skada. Med bakgrund i detta kommer fyra möjliga scenarion att presenteras som en avslutning på diskussionsavsnittet, för att presentera möjligheter på förväntningshorisonten.

Scenario ett är att organisationen fortsätter som den verkar idag, samtidigt som uppgifterna blir bredare. FN har inte en tydlig röst i internationella sammanhang, men rösten är inte heller obetydlig.

Scenario två är att vissa medlemmar i FN inte längre ser FN som den självklara organisationen för att lösa eller diskutera säkerhetspolitiska problem, vilket leder till att de drar sig undan och formerar andra grupperingar för att "lösa" de säkerhetspolitiska problemen. Det skulle kunna få konsekvensen att det råder någon form av anarki i världspolitiken.

Scenario tre är att FN får problem med att motivera sin existens för organisationens medlemmar, och medlemmarna ser inte heller nyttan i organisationen. Det har sin grund i att organisationen inte har uppfyllt de förväntningar som ställts på organisationen och därför upphör den att existera, således återgår världen till en världsordning utan världsorganisation.

Scenario fyra bottnar i slutsatsen om att organisationen ska börja diskutera organisationens möjliga syfte, där FN istället kunna ses som en arena där nationer ges möjlighet till samtal nationer emellan. Då skulle förväntningarna om att organisationen skulle kunna hindra eller avbryta väpnade konflikter sänkas och det skulle istället skapas en förväntan om att FN skulle åstadkomma samtal mellan de inblandade parterna till konflikten.

Vidare forskning

Med anledning av Mary Kaldors antagande om att vi lever i en allt mer globaliserad värld, och ska tilläggas även andra teoretiker. Kan det vara intressant för vidare studier att ifrågasätta detta resonemang om en allt mer sammanbunden värld, med anledning av att om de begrepp som tillskrivs globalisering helt enkelt inte innehar en fixerad definition, vilket betyder att begreppet globalisering kan användas för att beskriva händelser, utan att det egentligen betyder något. Syftet med studien skulle kunna vara att undersöka om begreppet globalisering är en myt.

Givet diskussionen om suveränitetsprincipen och FN kan det vara intressant att analysera orsakerna bakom Saudiarabiens plötsliga besked om att tacka nej till en plats i säkerhetsrådet, och vad det säger om tilltron till organisationen. Möjligen koppla det till den pågående konflikt i grannlandet Syrien.

Ett annat studieupplägg skulle kunna vara diskussionen om att andra organisationer som kan organiseras kring säkerhetspolitiska frågor, så som Nato eller G8. Det skulle vara intressant att göra samma typ av studie kring vilka hotbilder som dessa två organisationer konstruerar.

Ytterligare ett uppslag skulle kunna vara antagandet om att vi i Europa ser tendenser till en återgång till nationalism, och att undersöka vilka möjliga konsekvenser skulle det kunna få för en världsorganisation med idealistiska rötter.

Det vore även intressant att diskutera hur det finns en vilja att FN skulle kunna agera och om det finns möjliga begränsningar i själva konstruktionen av organisationen. Peter Haldén har utvecklat ett perspektiv som applicerats på EU¹²⁹, där författaren försöker skapa en förståelse för EU genom antagandet att förstå unionen som en sammansatt republik. Möjligen skulle samma teoretiska perspektiv kunna appliceras på FN, vilket kanske skulle kunna öka förståelsen för varför organisationen inte kan agera som en enhetlig aktör, och även vilka möjliga konsekvenser det kan få om organisationen försöker.

Diskussion kring resultatet

Att bearbeta den mängd material som denna studie bygger på får naturligtvis konsekvenser för resultatet, där det kan ha missats något. Förhoppningen är att analysverktyget har varit tillräckligt tydligt, men det är omöjligt att redovisa de avvägningar som gjorts. Mängden material tillsammans med metodologin får även konsekvenser för studiens resultat som på inget sätt ska förstås som en sanning utan snarare ska vara ett inlägg i debatten kring FN. Begrepp som rättvisa har naturligtvis diskuterats tidigare i FN:s historia men det har delvis varit studiens syfte att visa på hur dessa begrepp ändrar innebörd.

Studien har inte heller haft en enkel och tydlig teoribildning, utan har istället utgått från ett perspektiv som i grunden handlar om att för att förstå världen idag måste vi utgå ifrån hur vi förstod den igår. I studier inom säkerhetspolitik är det kanske vanligt att ansatsen är teoriprovande eller hypotesprovande, och det hade kanske varit givande för denna studie för att åstadkomma en tydligare slutsats genom att ha en tydlig teorikoppling. Men det Koselleck tillför denna studie är en teoretisk ansats, det handlar således om att genom ett vidgat tidsperspektiv skapas en möjlighet att demaskera det sociala. Genom att genomföra något som kan liknas vid en förstudie genom en diakron analys möjliggjorde det att hotbegreppet kunde dekonstrueras. De olika generalsekreterares beskrivning av de problem och lösningar som konstruerades tillsammans med vem som skulle lösa har varit ett sätt att genomföra studien, men det har varit Kosellecks ansats som har

---

¹²⁹ Haldén, Peter (2011). *Stability without statehood: lessons from Europe's history before the sovereign state*. Basingstoke: Palgrave Macmillan

genomströmmat den. Genom Koselleck var det därför möjligt i diskussionen att ifrågasätta tidigare forskning, det vidgade säkerhetsbegreppet och även FN:s egen konstruktion av hot, det är något som är möjliggörs med denna typ av bredare teoretiska ansats.

Upplägget av studien går naturligtvis även att diskutera, då empirin presenteras som beskriver de enskilda generalsekreterarna, för att sedan beskriva förändringen över tid i analysen. Vid analysen är den egentliga studien slut, resterande diskussion är sätt att bemöta tidigare perspektiv utan att ha en teoriprovande ansats. Om studien istället hade haft en renodlad teoribildning hade det presenterats i analysen, vilket säkerligen hade gjort att studieresultatet blivit mer kraftfullt. Men detta är en fråga om dels plats och även perspektiv, vilket jag hoppas jag redogjort i dels studien men framförallt i slutdiskussionen.

Källförteckning

Litteratur

- Andrén, Nils (2002). Säkerhetspolitik: analyser och tillämpningar. 2., [omarb.] uppl. Stockholm: Norstedts juridik.
- Art, Robert J. & Jervis, Robert (red.) (2011). *International politics: enduring concepts and contemporary issues*. 10th ed. Boston: Longman
- Bergström, Göran & Boréus, Kristina (red.) (2005). *Textens mening och makt: metodbok i samhällsvetenskaplig text- och diskursanalys*. 2., [omarb.] uppl. Lund: Studentlitteratur.
- Björkdahl, Annika; Förenta nationerna i Gustavsson, Jakob & Tallberg, Jonas (red.) (2009). *Internationella relationer*. 2. uppl. Lund: Studentlitteratur
- Blaikie, Norman (2007). *Approaches to social enquiry: advancing knowledge*. 2. ed. Cambridge: Polity
- Buzan, Barry, Wæver, Ole & Wilde, Jaap de (1998). *Security: a new framework for analysis*. Boulder, Colo.: Lynne Rienner.
- Haldén, Eva & Kjær, Peter (1994). *Politik och institutionalisering: det institutionella perspektivet inom statsvetenskapen*. København: Center for offentlig organisation og styring
- Haldén, Eva (1997). *Den föreställda förvaltningen: en institutionell historia om central skolförvaltning*. Diss. Stockholm : Univ.
- Hall, Martin "Realism" i Gustavsson, Jakob & Tallberg, Jonas (red.) (2009). *Internationella relationer*. 2. uppl. Lund: Studentlitteratur.
- Haldén, Eva (2001). *Försvaret och det vidgade säkerhetsbegreppet*. Stockholm: Forsvarsberedningen, Forsvarsdepartementet
- Haldén, Peter (2011). *Stability without statehood: lessons from Europe's history before the sovereign state*. Basingstoke: Palgrave Macmillan
- Kaldor, Mary (2000). *Nya och gamla krig: organiserat våld under globaliseringens era*. Göteborg: Daidalos
- Laser, Charles "Realism" i Collins, Alan (red.) (2010). *Contemporary security studies*. 2. ed. Oxford: Oxford University Press.

Mazower, Mark (2009). *No enchanted palace: the end of empire and the ideological origins of the United Nations*. Princeton, N.J.: Princeton University Press

Åkerstrøm Andersen, Niels (2003). *Discursive analytical strategies: understanding Foucault, Koselleck, Laclau, Luhmann*. Bristol: Policy Press

Wenneberg, Søren Barlebo (2001). *Socialkonstruktivism: positioner, problem och perspektiv*. 1. uppl. Malmö: Liber ekonom

Winther Jørgensen, Marianne & Phillips, Louise (2000). *Diskursanalys som teori och metod*. Lund: Studentlitteratur

Media

Bengtsson, Mikael. 2013. Syrien på god väg att bli ett nytt Rwanda. *Norran*. 18 juli

Towns, Ann. 2013. Syrien blöder. *Bohusläningen*. 20 september

Westerberg, Ola. 2013. FN-möte om Syrien i Sverige. *Göteborgs-Posten*. 13 September.

Offentligt tryck

Förenta Nationerna, *Annual Report of the Secretary- General on the Work of the Organization 1946*, <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/NL4/610/60/PDF/NL461060.pdf?OpenElement>

Förenta Nationerna, *Annual Report of the Secretary- General on the Work of the Organization 1948-49*, <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/NL4/907/88/PDF/NL490788.pdf?OpenElement>

Förenta Nationerna, *Annual Report of the Secretary- General on the Work of the Organisation. 1951-52*, <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/NL5/201/98/PDF/NL520198.pdf?OpenElement>

Förenta Nationerna, *Annual Report of the Secretary- General on the Work of the Organization 1952-53* <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/NL5/300/01/PDF/NL530001.pdf?OpenElement>,

Förenta Nationerna, *Annual Report of the Secretary- General on the Work of the Organization 1955-56*, <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/NL5/602/96/PDF/NL560296.pdf?OpenElement>

Förenta Nationerna, *Annual Report of the Secretary- General on the Work of the Organization 1956-57*, <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/NL5/703/53/PDF/NL570353.pdf?OpenElement>

Förenta Nationerna, *Annual Report of the Secretary- General on the Work of the Organization 1959-60*, <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/NL6/006/48/PDF/NL600648.pdf?OpenElement>

Förenta Nationerna, *Annual Report of the Secretary- General on the Work of the Organization 1974*,
<http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N74/385/26/PDF/N7438526.pdf?OpenElement>

Förenta Nationerna, *Annual Report of the Secretary- General on the Work of the Organization 1980*
<http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/NL8/003/65/IMG/NL800365.pdf?OpenElement>

Förenta Nationerna, *Annual Report of the Secretary- General on the Work of the Organization 1982*,
<http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/NL8/204/41/PDF/NL820441.pdf?OpenElement>

Förenta Nationerna, *Annual Report of the Secretary- General on the Work of the Organization 1985*
<http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/NL8/500/07/PDF/NL850007.pdf?OpenElement>,

Förenta Nationerna, *Annual Report of the Secretary- General on the Work of the Organization 1990*
<http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N91/400/75/IMG/N9140075.pdf?OpenElement>,

Förenta Nationerna, *Annual Report of the Secretary- General on the Work of the Organization 1991*
<http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N91/409/73/IMG/N9140973.pdf?OpenElement>,

Förenta Nationerna, *Annual Report of the Secretary- General on the Work of the Organization 1992*,
<http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N93/933/14/PDF/N9393314.pdf?OpenElement>,

Förenta Nationerna, *Annual Report of the Secretary- General on the Work of the Organization 1993*,
<http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N94/141/74/IMG/N9414174.pdf?OpenElement>

Förenta Nationerna, *Annual Report of the Secretary- General on the Work of the Organization 1994*
<http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N94/350/43/IMG/N9435043.pdf?OpenElement>

Förenta Nationerna, *Annual Report of the Secretary- General on the Work of the Organization 1995*
<http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N95/247/52/IMG/N9524752.pdf?OpenElement>,

Förenta Nationerna, *Annual Report of the Secretary- General on the Work of the Organization 1996*
<http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N96/211/90/IMG/N9621190.pdf?OpenElement>,

Förenta Nationerna, *Annual Report of the Secretary- General on the Work of the Organization 1998*,
<http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N98/251/09/IMG/N9825109.pdf?OpenElement>

Förenta Nationerna, *Annual Report of the Secretary- General on the Work of the Organization 1999*,
<http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N99/246/59/PDF/N9924659.pdf?OpenElement>

Förenta Nationerna, *Annual Report of the Secretary- General on the Work of the Organization 2001*
<http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N01/525/79/PDF/N0152579.pdf?OpenElement>,

Förenta Nationerna, *Annual Report of the Secretary- General on the Work of the Organization 2002*,
<http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N02/551/76/PDF/N0255176.pdf?OpenElement>

Förenta Nationerna, *Annual Report of the Secretary- General on the Work of the Organization 2003*,
<http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N03/476/09/PDF/N0347609.pdf?OpenElement>

Förenta Nationerna, *Annual Report of the Secretary- General on the Work of the Organization 2006*
<http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N06/461/94/PDF/N0646194.pdf?OpenElement>

Förenta Nationerna, *Annual Report of the Secretary- General on the Work of the Organization 2007*
<http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N07/494/47/PDF/N0749447.pdf?OpenElement>

Förenta Nationerna, *Annual Report of the Secretary- General on the Work of the Organization 2008*,
<http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N08/460/40/PDF/N0846040.pdf?OpenElement>

Förenta Nationerna, *Annual Report of the Secretary- General on the Work of the Organization 2009*,
<http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N09/443/89/PDF/N0944389.pdf?OpenElement>

Förenta Nationerna, *Förenta Nationernas Stadga och Stadga för den Internationella Domstolen*,
<http://www.fn.se/PageFiles/1158/FN-stadgan.pdf>

Förenta Nationerna, *Resolution 1973 Skyldighet att skydda*, <http://www.fn.se/Documents/FN-info/R2P/ICISSsynopsissvenska.pdf>

Försvarsdepartementet, *Vägval i en globaliserad värld*, Ds 2013:33,
<http://www.regeringen.se/content/1/c6/21/84/24/c9bf301b.pdf>

Tidskrifter

Franck, Thomas (2006) Collective Security and UN Reform: Between the Necessary and the Possible.
Chicago Journal of International Law. Vol. 6, No.2, pp. 597-611

Koselleck, Reinhard, "Begriffsgeschichte and social history", *Economy and Society*, Vol.11, No. 4
(1982).pp.409-427

Koselleck, Reinhard, "Lingusitic Change and the History of Events", *The Journal of Modern History*,
Vol.61, No.4 (1989) pp.650-666

Luck, Edward.C. (2003) "Reforming the United Nations: Lessons from a History in Progress".
International Relations Studies and the United Nations Occasional Papers. No. 1. pp. 1-74

Nicholas, Herbert (1963). UN Peace Forces and the Changing Globe: The Lessons of Suez and Congo. *International organization*. 1963(XVII):2, s. 321-354.

Russett, Bruce (1996) Ten Balances for Weighing UN Reform Proposals. *Political Science Quarterly*, Vol. 111, No. 2, pp. 259-269.